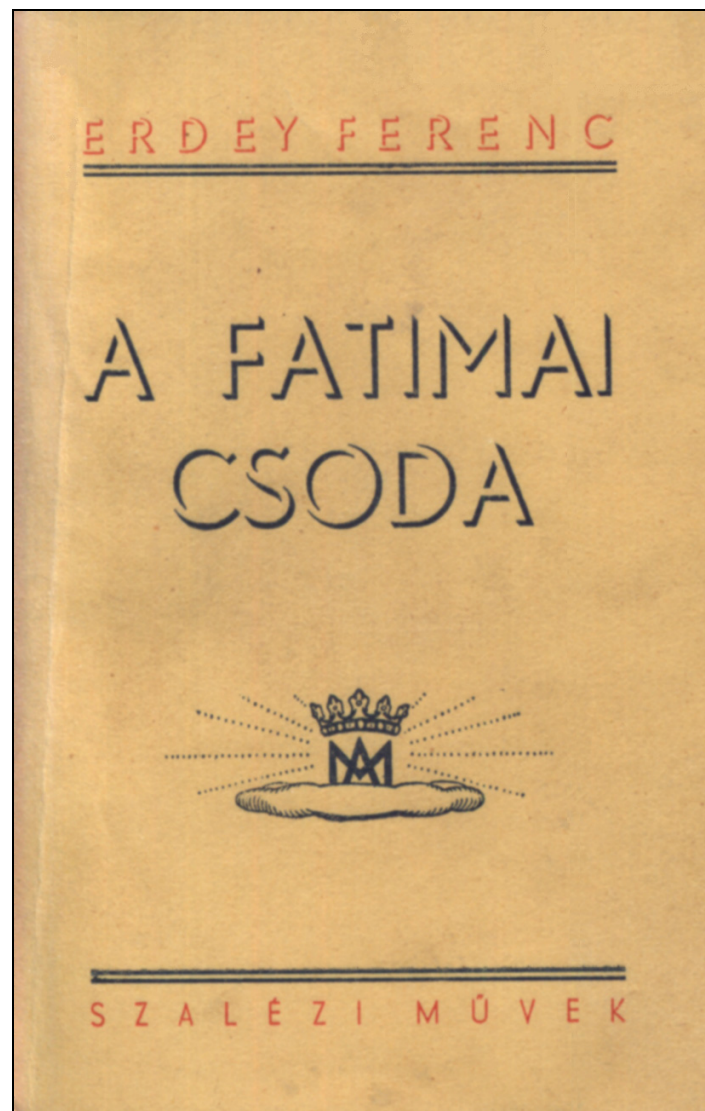

Erdey Ferenc A fatimai csoda

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Erdey Ferenc
A fatimai csoda

Nihil obstat.
Carolus Szitkey S. S.
censor dioecesanus.

Imprimatur. No. 961/1943.
Vacii, die 16-a Februarii 1943.
† Josephus Episcopus Vaciensis.

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv harmadik kiadásának elektronikus változata. A könyv a Szalézi Művek gondozásában jelent meg 1943-ban Rákospalotán.

Az anyagot Kreschka Károly és Péter Júlia OFS vitte számítógépbe.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Köszöntő	4
A fatimai csoda	5
Első elmélkedés: Mi történt Fatimában?.....	7
Második elmélkedés: Amire az angyal tanított.....	12
Harmadik elmélkedés: A Világ Királynőjének szeplőtelen Szíve.....	18
Negyedik elmélkedés: Egy szív... egy lélek!	23
Szűz Mária szeplőtelen Szívének tisztelete	28

Köszöntő

Mikor legsötétebbek a fellegek az égen és azt hisszük, hogy nincs is már nap, mert nem küldi melengető, áldástosztó sugarait a földre, akkor szokott az ember legjobban vágyódni a világosság és a meleg után. Ilyenkor néha szétnyílik az ég, felszakadnak a fellegek és hirtelen előtűnik a nap világitó, derűs sugaraival, melyek felmelengetik az ember testét is, lelkét is!

Ilyen sötét fellegek gyűltek a lélek egén is, mikor az ég felhői hirtelen széjjelnyíltak és jel adatott az égen! Hirtelen előtűnt a nap, csodálatos körforgásban soha nem látott színes fénycsóvákat küldött a földre és aztán hirtelen úgy tűnt fel, hogy rázuhan a földre, és agyonsújtja azt a hatvan-hetvezerezeres tömeget, mely a bámulattól és meglepetéstől megkövülve tanúja volt e rendkívüli jelenségnek!

Ez történt Fatimában!

A legsötétebb bűnök és gyűlölség ádáz harcában megjelent a Boldogságos Szűz Mária és kis pástorgyermekeknek elmondotta, hogy miként engeszteljék szeplőtelen Szívét és vele egyesülve az isteni Fenséget, Igazságosságot, mely büntető ostorát küldi, ha nem szűnnek meg vétkezni és ha nem engesztelik meg őt! És ennek az üzenetnek pecsétjéül jelet adott az égen, melyet már nemcsak a három kis pástorgyermekek látott, hanem az a nagy tömeg is, mely kíváncsi lélekkel várta, hogy a fatimai Madonna magát nekik kinyilvánítsa.

A mai nehéz idők az akkoriakkal és az akkori engeszteléssel nagyon szorosan összefüggnek. A nehéz idők szörnyű szenvedései és megpróbáltatásai minden gondolkodó hívő lelket engesztelésre serkentenek! De a magyar talajon fakadt engesztelés műve, a magyar engesztelés más szálakkal is összefügg a fatimai engeszteléssel. Ez az oka annak, hogy ezeket a fatimai csodás eseményeket elmélkedés tárgyává tettük és felhasználtuk az engesztelés szellemének és gyakorlatának elmélyítésére.

Mivel az idők jele sürget, sietünk e könyvecskét az engesztelő lelkek kezébe adni, hogy minél hamarabb megismerhessük a fatimai Madonnát és engesztelését!

Az idő rövid! Hátra van, hogy mindenki, aki az idők jelét látja és megérti, haladéktalanul kövesse a fatimai szózatot és engeszteljen, engeszteljen!

1943. Szalézi Szent Ferenc ünnepén

a szerző.

A fatimai csoda

Elmélkedések az Angolkisasszonyok budapesti kápolnájában 1942. december hó 20-án tartott lelkinapon

„Vonj a Te Szívedbe!”

A lélek magányában elhalkul körülöttünk a világ zaja, elcsendesedik a lázas élet zajos lüktetése és egyszerre egyedül találjuk magunkat önmagunkkal és az isteni Üdvözítővel.

Találkoztál-e már életedben az Úrral? Szembenéztél-e vele életutadon, mint egykor Szent Péter apostol, s mint az öt szenvedélyesen szerető lelkek, akik olyan mélyen bele tudnak hatolni annak csodás világába? ... Ha még eddig nem, akkor most, ennek a lelkinapnak megszentelt perceiben találkozzék szívünk, szeretetünk, lelkünk övele!

Mennyi örömmel, boldogsággal töltötte el lelkünket előző lelki magányunkban ez az egyetlen kis fohász: „Egészen vonj a Te Szívedbe édes Jézusom!” Most, a lelki magányban vonuljunk be az ő Szívébe, Jézus szeretete legyen a légkör, amely körülvesz bennünket, s akkor most, ez az isteni Üdvözítővel folytatott lelki megbeszélés buzgó megindulást, életerős fellendülést fog majd okozni a mi lelkünkben is.

Kit szeret legjobban?

Ha közel férkőzünk az isteni Üdvözítőnek, az Úr Jézusnak Szívéhez, az első kérdésünk ez: kit szeret ő legjobban, ki áll szentséges Szívéhez legközelebb? Midőn érezzük szerető Szívének dobogását, kérdezzük: ki élvezi, vagy ki élvezte ennek a szentséges, isteni Szívnek bizalmát elsősorban? ... Az, aki nekünk e szent Szívet adta, akinek őt köszönhetjük: a Boldogságos Szűz Mária!

Két szív egybedobban

Jézus Szíve, dobogásának első percétől kezdve a Boldogságos Szűzanya Szívével volt összekötve. Hogy milyen mély, bensőséges lehetett a legszentebb Szív és a tisztaságos Szív között a viszony, megsejthetjük abból az evangéliumi jelenetből, amidőn az Úr Jézus házanépével és apostolaival együtt örömnepre volt hivatalos. Még nem kezdte hirdetni az Isten igéjét, még csak közvetlen bizalmasait gyűjtögette össze. Az isteni hatalom, fény, dicsőség még nem ragyogott ki egészen Krisztus tetteiből, csodáiból.

Az első közbenjárás

A kánai menyegzőn a Boldogságos Szűznek tisztaságos, jóságos Szíve kipattantotta a szeretet csodáját, jóságát. „Nincs boruk” mondotta a Szűzanya, amikor gyengéd jóságával és figyelmes szeretetével észrevette a lakodalmass háznép zavarát. Megsúgta szent Fiának: bajban vannak, segítsen rajtuk! Érezte, hogy Jézus tud és akar is segíteni s ezért kérlelte meleg szeretetével, ezért ostromolta ezt a szelíd Szívet, hogy segítse ki őket a zavarból. „Még nem jött el az én óráim,” feleli Jézus, de azért a Szent Szűz kérésének ellenállni nem tud; bár nem akarja még megkezdeni csodatételeit, mégis Mária Szíve óhajára nem tud nemet mondani.

„Amit mond, azt cselekedjétek!”

A Szűzanya érző Szíve előre érezte, hogy Jézus mit fog tenni s azért kiment a szolgálkhoz és monda: „Amit mond nektek, azt cselekedjétek!” Amit ő parancsol, azt tegyétek! Ha ő intézkedik, engedelmeskedjétek! Első szava mindig ez: Majd amit Jézus mond, azt cselekedjétek! Így fogtok az én örömömre szolgálni! Akkor érdemlitek meg, hogy anyai

szeretetem melegét rátok irányítsam! Igen, a Szűzanya az Úrhoz küld, az Úrhoz vezet, irányít minden lelket, akit szeret.

A két drága szív örömére!

Amikor tehát Jézus szentséges Szívéhez közel férközünk a lelki magányban, akkor érezzük, hogy most a szent Szív közelében ott van ez a jóságos szívű Szűzanya is és közelebb akar vinni bennünket is szent Fiának Szívéhez. Cselekedeteink irányát is megadja, amikor azt mondja: „Amit ő parancsol, azt cselekedjétek!” Kövessük s legyünk e két drága Szívnek, Mária és Jézus Szívének örömére!

A lelkinap programja

A mai lelkinapot ennek a gondolatnak szeretném szentelni, hogy egy kicsit elbeszélgessünk az Úr Jézus Szíve közelében a Szűzanyával is, hogy megérezzük, tapasztaljuk, mit jelent az nekünk, hogy az Úr Jézus Szíve közelében ott van Mária szeplőtelen Szíve is.

A mi lelkiéletünkben is nagy szerep jut a Szűzanyának. Ha mi Jézus Szívének engesztelő áldozatai akarunk lenni, akkor ez a lelki elhatározás és életprogramul oly elválaszthatatlanul összefügg a Boldogságos Szűznek tisztaságos, gyengéd, jóságos Szívével is, hogy el sem választható tőle. De hogy e két Szív engesztelése mily szoros egységben van, azt legjobban a fatimai csodás események mutatják. A fatimai jelenések vezetnek bennünket a Szűzanya szeplőtelen Szívéhez és adják meg ennek a lelkinapnak és elmélkedéseinek programját.

Nagy dolgoknak vagyunk tanúi!

Nagy dolgok történnek körülöttünk, nagy dolgoknak vagyunk élő tanúi! Amikor egykor ezeket a napokat történeti távlatból lehet majd tekinteni, látni fogjuk, hogy az isteni Irgalom nagy csodákat művelt ezekben a nehéz időkben, ennek a kornak gyermekeivel, mivelünk is! Emelkedjünk fel a történeti távlat magaslatára! Az engesztelésnek az a csodálatos megmozdulása, megindulása, amely nem ismeretlen előttünk, ez a mai kor legnagyobb csodája! Ez a gondolat vezet bennünket a Szűzanya szeplőtelen Szívéhez, és az Úr szentséges Szívéhez! Ez a mi napjainknak most a legjelentősebb, sőt világtörténeti távlatokban is a legfontosabb eseménye s ezért gondoltuk, ne múljanak el felettünk e napok anélkül, hogy egy kicsit ne elmélkednénk rajta!

Első elmélkedés: Mi történt Fatimában?

Három kis pásztor gyermek

Fatima?! Teljesen ismeretlen kicsiny portugál falucska pár száz lakossal. Lisszabontól északra, a portugáliai hegyvidéken fekszik. E faluban huszonöt évvel ezelőtt csodálatos dolog történt. – Három kis pásztorgyermek legeltette ott szüleinek nyáját, Lucia de Jesus 11 éves leánya, aki már első áldozáshoz járult, és két unokatestvére: Marto Francisco 9 éves, és Marto Jacinta 7 éves. Írni, olvasni egyikük sem tudott. Egyszerű, de vallásos nevelésű kis gyermekek voltak. Szívesen teljesítették szüleik parancsát és őrizték a nyáját Cova da Iria hegyvidékén.

Égi tünemény

A világháború kellős közepén csodálatos dolog történt, de akkor még nem mertek róla senkinek sem szólni. Amint a nyáját legeltették, különös fényességet láttak, felhő volt vagy égi tünemény, nem tudták megkülönböztetni. A tünemény izzóan fehér volt, a gyermekek először megijedtek, de azután szépen eltűnt a jelenség. Ez többször is megisméltődött. Egyszer egészen közel jött s átlátszó, nem földi lényt pillantottak meg. Biztatta őket, hogy ne féljenek tőle. Megtanította őket engesztelni a bűnösökért, buzdította, hogy engeszteljenek és imádkozzanak. Három ízben jelent meg. A gyermekek szívesen fogadták az oktatást. Imádkoztak, engeszteltek a bűnösök vétkeiért, de a látottakról senkinek sem szóltak.

Az első csodás jelenés

1917. május 13-án a világháború vége felé, déltájban úgy tűnt, mintha vihar lett volna közeledőben. Fényes villámlást láttak s már kezdtek hazafelé indulni. A villámlás egészen közel ért és ők meghúzódtak egy tölgyfánál. Egyszer csak csodálatos szépségű, hófehér ruhájú nőalak jelenik meg a kis tölgyfabokor felett, melytől két lépésre megálltak. A gyermekek eleinte féltek tőle, de olyan jóindulatú volt a tekintete, hogy bátorságot öntött lelkükbe. A csodálatos szépségű nőalak barátságosan fordul hozzájuk: „Ne féljete, – mondja –, semmi bajt nem akarok nektek okozni!” Lucia a legbátrabb, megkérdezi honnan jött. „Az én országom a mennyország!” – hangzott a felelet. A gyermekek megértették.

Mit kíván a Madonna?

„Mit kívánsz tőlem?” – kérdi Lucia. „Azért jöttem, hogy kérjelek benneteket, jöjjetek ide ugyanezen órában minden hónap 13-án, hatszor egymásután egészen októberig. Akkor majd megmondom, mit akarok!” – szolt a Madonna. Lucia kérdezni kezdi: „Te az égből jöttél, én is oda jutok?” – „Igen!” – hangzik a válasz. „Jacinta is?” – „Ő is!” – „Francisco is?” A Madonna hosszasan, nagy szeretettel Franciscóra veti tekintetét és gyengéden felel: „Ő is, de előbb még sok rózsafüzért kell imádkoznia!”

Akarjátok-e?

Majd így folytatja a Szűzanya: „Akarjátok-e felajánlani az Úrnak készségesen az önként vállalt áldozatokat és mindazokat a szenvedéseket, amelyeket az Isten küld nektek, engesztelésül a sok bűnért, amivel isteni felségét megbántják, és hogy elégtételt nyújtsatok azért a sok megbántásért, amikkel Mária szeplőtelen Szívét illetik?” Lucia megértette és mindhármuk nevében igennel felelt. Az égi tünemény szívesen fogadta ezt és előre megmondotta, hogy sokat kell majd szenvedniök, de a kegyelem mindig velük lesz és meg fogja erősíteni őket.

A Madonna most széttárta kezét és erre olyan vakító, túlvilági fény áradt rájuk, hogy annak ragyogásában sokkal világosabban látták magukat Istenben, mint valami tükörben. Ellenállhatatlan erő kényszerítette őket térdre és így imádkoztak: „Szentháromság, imádlak téged! Én Istenem! Én Istenem! Szeretlek...!” Ezután a Madonna ajánlotta, hogy mint eddig is, imádkozzák ájtatosan, naponta a rózsafüzért, hogy a békét elnyerjék. – Mindez tíz percig tartott, s a Madonna ahogyan jött, eltávozott az ég felé.

A látomás után

A gyermekek szinte kővé meredve maradtak ott. – Ajánlgatták egymásnak, hogy erről a csodálatos dologról ne beszéljenek senkinek sem. Mondogatták, hogy ilyen szépséget ők még sohasem láttak. Azonban éppen a legkisebb, Jacinta, – akinek a gondolata volt az, hogy senkinek se szóljanak, – nem tudta nagy örömét magába zárni. Otthon mégis csak észrevettek valamit és addig faggatták, míg elmondta, hogy minek örül annyira. Szülei azonnal átvitték unokanővérehez, hogy igaz-e, amit a kis Jacinta mesél. Lucia először nem akarta elmondani a történetet, de addig kérdezték, amíg végül ő is elmondta. Lucia szülei azonban nem adtak hitelt neki és megdorgálták őt. A történetet mégis csakhamar az egész falu megtudta. Senki nem adott hitelt a gyermekeknek. Luciát az édesanyja jól meg is szidta, mondván: Eddig sohasem hazudtál, most kezdted?! Lucia tűrte, de nem vont vissza szavaiból semmit.

A második jelenés

Elmúlik egy hónap. Június 12.-e nagy ünnep előestéje. Páduai Szent Antal, Portugália védőszentjének vigiliája. Hiába noszogatják szülei a kis Jacintát hogy készüljön ő is a másnapi ünnepeken részt venni, ő nem akar velük menni, mert nekik Mária fog megjelenni. A kisgyermek másnap készülnek kimenni a hegyre. Most már nem egyedül mennek. Negyven-ötven kíváncsi ember is velük tart, akik szintén tanúi akarnak lenni a jelenésnek. Volt, aki pusztán kíváncsiságból, volt, aki a Szent Szűz iránti tiszteletből ment velük. Míg várakozniuk kellett, a rózsafüzért imádkozták. „Soká kell még várni?” – kérdik Luciától. „Nem!” – feleli ő és jelzi, hogy már látja a jelenés előjelét, már villámlik. – A többiek nem láttak mást, mint hogy a gyermekek elmerülnek és bensőségesen beszélgetnek valakivel. A Szent Szűzet a gyermekek most még szebbnek látták, mint eddig. Buzdította őket, hogy a rózsafüzért imádkozzák továbbra is buzgón, engesztelésül. – Luciának meghagyta, hogy járjon iskolába és tanuljon meg írni, olvasni. – Voltak a hívek között betegek is, akik a gyermekek közbenjárását kérték, hogy meggyógyuljanak. Ezeknek a Szent Szűz megígérte a gyógyulást, – ha megtérnek.

A titkok közlése

A gyermekekkel titkot is közölt az „Égi Jelenség”. Megmondta előre azt is, hogy a két kicsi hamarosan meg fog halni. Luciának azonban szerzetbe kell lépnie és egy küldetést kell betöltenie a földön: megalapozni és terjeszteni a Szent Szűz szeplőtelen Szívének tiszteletét. Lucia annak hallatára, hogy neki még a földön kell maradnia egyedül, elszomorodott. Vigasztalásul azt ígérte a Szent Szűz, hogy az ő szeplőtelen Szíve lesz majd menedéke. Feltárta a gyermekek előtt szeplőtelen, tiszta Szívét. Tövisszorosú fonta azt körül, amit az emberek gonoszságai okoznak.

Az ördög műve?

Ennek a második jelenésnek nagy híre ment, bár az ott kíváncsiskodó tömeg nem látott semmit, de érezte, hogy valami csodálatos dolog történik. A gyermekek a titkot kivéve elmondták, mit beszélt velük a Szűzanya. A gyermekek szülői kétségbe voltak esve. Lucia édesanyja különösen. „Most elmegyünk a prépost úrhoz és meggyónod hazugságodat!” – mondotta Luciának. A prépost ki is hallgatta s azt mondotta Luciának: bizonyára a

gonoszlélek műve lehet, mert az égi jelenés nem utasította őt a gyóntatójához – bár meg volt győződve, hogy az ördög nem tanít engesztelésre. Lucia nagyon megzavarodott ezek felett és elhatározta, hogy július 13-án nem megy el, nehogy az ördög léprecsalja.

A harmadik jelenés

Elérkezett a következő hónap, július 13. napja. A kis Jacinta és Francisco átmennek Luciához, hogy együtt kimenjenek a hegyre. Lucia eleinte nem akart kimenni, de a kicsinyek addig kérlelik s mondják, hogy nélküle a Szűzanya nem is áll majd szóba velük, míg végül enged és velük megy. A Szűzanya újra megjelent, és újra lelkükre kötötte, hogy a jövő hó 13-án jöjjenek ide, imádkozzák a rózsafüzért. Lucia most, hogy kételyeit eloszlassa, megkérdezi: mi a neve és kéri, tegyen csodát, hogy mindenki higgyen a jelenések valóságának. A Szent Szűz megígéri, hogy majd októberben meg fogja mondani, kicsoda és csodát is tesz, amely sokaknak bizonyosság lesz. Kéri: áldozzák fel magukat a bűnösökért. Imádkozzák: „Ó Jézusom, Irántad való szeretetből, a bűnösök megtéréséért és engesztelésül mindazon vétkekért, amelyekkel Mária szeplőtelen Szívét megbántják.”

Újabb titkok

A Szűzanya újabb titkokat is felfedett a gyermekeknek, amelyről egyelőre nem volt szabad beszélniük: megmutatta nekik a pokolba jutott lelkek borzasztó szenvedéseit, ami szinte megdermesztette a gyermekeket. Azután még sok mindent jövendölt is: istentelen propaganda árasztja el a világot, háború, üldözés, mártírhálok lesznek. A Szentatya is sokat fog szenvedni, különféle nemzetek megsemmisülnek. Az akkori háború véget ér, de ha nem szűnnek meg bántani a jó Istent, – újabb borzasztó háború, szenvedés szakad az emberiségre. Ha majd egy jel tűnik fel az égen, küszöbön áll az új háború. – Lucia 1938 elején tényleg látta ezt a jelet feltűnni.

„Szeplőtelen Szívem győzni fog!”

Megmondotta előre a Szűzanya, hogy éhínség következik, egyházüldözés, sok szenvedés. – Ő most azért jött, hogy kérje a világ feláldozását az ő szeplőtelen Szívének. Az engesztelő áldozatok végzését különösen minden hó első szombatján várja tőlünk szeplőtelen Szívének tiszteletére. Ha megszívlelik kérését, eltávolíttatik, vagy mérsékeltetik ez a büntetés. „Végezetül, – mondotta – az én szeplőtelen Szívem győzni fog!” Ha megtörténik Mária szeplőtelen Szívének való felajánlás, Oroszország is meg fog térni és béke lesz.

Mit látott a tömeg?

Mindez titok volt és a Szűzanya egyelőre megtiltotta, hogy erről beszéljenek. Buzgón imádkozzák a rózsafüzért és minden tized végén mondják: „Jézusom, bocsásd meg bűneinket, szabadíts meg a pokol tüzétől és vezesd az égbe a lelkeket, különösen azokat, akik a legjobban rászorulnak irgalmadra!” – Mit látott az a közel 4000 főnyi tömeg, amely ennél a jelenésnél a közelben állott? A Szűzanyát nem látták, mégis valami rendkívüli jelenséget nekik is mutatott a Madonna: fényes felhőt láttak odaszállni s a nap is kissé elhalványult. A látomások után a felhő elszállt s a nap újra kifényesedett.

A kis mártírok

A gyermekeknek a negyedik látomás előtt sokat kellett szenvedniök. A szabadkőműves sajtó botrányt csinált, kigúnyoltak minden egyes szót, amelyet megtudtak a jelenésekről. A fatimai szindikusz maga is egyházüldöző szabadkőműves, véget akart vetni az egész dolognak. Elcsalta a gyermekeket a község házára és bebörtönözte őket. Vallatni kezdte, meg akarta tudni a titkot, amit a Szűzanya a gyermekeknek mondott, de azok abból egy szót sem árultak el. Mindenféle lelki kényszer ellenére állhatatosak maradtak. Rájuk ijesztett, hogy nem fogja

őket mindaddig szabadon bocsátani, míg be nem vallják a titkot. A gyermekek elszomorodtak, hogy nem mehetnek vissza szüleikhez, de azután vigasztalni kezdték egymást: Ne sírjunk, ezt is felajánljuk engesztelésül a bűnösökért, az édes Jézus iránti szeretetből! A gyermekeket a többi rabok közé zárták. Azok megsajnálta és biztatni kezdték őket, hogy mondják csak meg a titkot és szabadon hazamehetnek. De a gyermekek kitartottak elhatározásuk mellett: „Nem lehet, inkább meghalunk, s ha megölnek, előbb fogunk eljutni a mennybe.” A szindikusz most egy nagy üstöt hozatott a börtönudvarra. Forró olajat öntetett bele s egyenként hívatta a gyermekeket, gondolván, hogy azok most bizonyára elárulják a titkot. Felszólította őket külön-külön, hogy most vagy megmondják a titkot, vagy megfőzi őket elevenen a forró olajban, mint előbb testvérüket. Ezzel a halálfélelemmel sem tudta megtörni a gyermekeket, mindegyikük állhatatos maradt. Mikor a szindikusz látta, hogy nem bírja megtörni őket, hazaengedte, szüleik legnagyobb örömére.

A negyedik jelenés

Ezenközben elmúlt a hó 13-ik napja s így a Szűzanya kívánságának nem tehettek eleget. – Szomorúan legeltették kint a nyáját, amidőn augusztus 19-én hirtelen megjelent a Szűzanya és újra mindent megerősített, bátorította őket. A gyermekek a jelenés után letörték a tölgyfaágat, melyet a Szűzanya lába érintett. Csodálatos illat áradt ki abból. Megmutatták szüleiknek, akik ettől kezdve hittek nekik és nem bántották őket.

Az ötödik jelenés

Az ötödik jelenés szeptember 13-án, húszezer ember előtt történt. Külső csodát is mutatott a Szent Szűz az embereknek. Izzó gömböt láttak leszállni a jelenéskor, ami a nagy néptömeget lelke mélyéig megindította. A Szűzanya most is sürgette a rózsafüzér imádkozását és az engesztelést. Megígérte a kis pásztoroknak, hogy októberben visszatér és megmutatja nekik a kis Jézust Szent Józseffel.

A hatodik és utolsó jelenés

Az utolsó jelenés napja október 13-a. Az egész esemény a szabadkőműves sajtó támadásai miatt annyira köztudomású lett és olyan határtalanul felcsigázta az emberek érdeklődését, hogy ez alkalommal 60–70 ezer ember jött el, bár a hely minden közlekedéstől messze esett. Esős, ködös nap volt. A kicsinyek alig tudtak a tölgyfa közelébe jönni, annyi ember tolongott. Mint ígérte, most is megjelent a Szűzanya s mikor Lucia megkérdezte, ki vagy te, azt felelte: „Én vagyok a Rózsafüzér Királynője!” – Közölte velük akaratát, hogy a helyre templomot építsenek, imádkozzák továbbra is naponta engesztelésül a rózsafüzért. Megígérte, hogy a háború véget fog érni, és egyeseket a gyermekek közbenjárására meg fog gyógyítani, de szükséges, hogy bocsánatot kérjenek és engesztelést nyújtsanak a bűnösökért, mert az emberek túlon-túl megbántják az Úr Jézus Szívét. – Azután a Boldogságos Szűz kitárta kezeit és felmutatott.

A nagy csoda

Szürke, esős idő volt, de a nap mindenkinek a szeme láttára kiderült, szétoszlottak a fellegek és a 60–70 ezer ember olyan csodának volt a tanúja, amely lelkük mélyén megrázta őket. A nap előtört a sűrű fellegek közül, s először gyors körforgással színpompás, ragyogó fénycsóvát vetett rájuk, mely félelmetesen világította meg a felhőket, a tájat és a nagy tömeget s a legszebb tűzijátékot is felülmúlta. Majd pedig úgy látták mintha hirtelen rájuk akarna szakadni a nap, egyre forgott és a föld felé közeledett. Olyan félelem fogta el a tömeget, hogy egetrázó, hatalmas jaj kiáltásokban törtek ki: „Üdvözlégy Mária!” – „Én már hiszek!” – „Istenem, irgalom!” – és hasonló röpipákkal adtak kifejezést érzelmeiknek. Háromszor megismétlődött ez a csodásan borzongó jelenség. A hetvenezer ember, közöttük

sok szabadkőműves is, lelke mélyén megrendült és többé nem kételkedett, hanem bűnbánatot tartott.

A kis Jézus áldása

A Szűzanya most beváltotta a gyermekeknek tett ígérését és megmutatta nekik Szent Józsefet és a kis Jézust. A kis Jézus nagy jósággal fordult felénk és megáldotta a világot és a nagy tömeget. Ezzel a jelenettel az utolsó csodás jelenés bezárult.

Miért jelent meg a Szűzanya?

A Szűzanya ismételt csodálatos jelenése nem azért történt, hogy a titokzatos jövődőt felfedje, bár sok dolgot előre megmondott. A Nagyasszony azt akarta, hogy felrázza a bűnös emberiséget és visszatartsa a kárhozát útjától. Engesztelést sürgetett minden alkalommal és szeplőtelen Szívének fokozottabb tiszteletét kívánta az engesztelés főszerepéül. Jóságos anyai Szíve kiesdi majd mindannyiunkra a kis Jézus áldását. Ez az áldás kíséren bennünket is az engesztelésben. Az édes kis Jézus, – aki a végén megjelent és áldását adta az egész világra és az ott jelenlévőkre azért, mert az ő Szívét a Szűzanya Szívén keresztül engesztelni akarták, – adja áldását mindenkire az egész világon, akik engesztelik Szívét, mert az emberek túlön-túl megbántják őt.

Engeszteljünk! Engeszteljünk!

Kísérje az ő áldása mindazokat, akik megértik mit kíván most is a Szűzanya: engesztelést, engesztelést és sok-sok könyörgést a bűnösök megtéréséért. Nemcsak attól a három kisgyermektől, nemcsak attól a hetvenezernyi néptömegtől, hanem az egész világtól, – tőlünk is! Ha ezt az engesztelést elvégezzük s az ő szeplőtelen Szívét megkérjük, engeszteljen ő is velünk, – akkor azok a szörnyű dolgok, melyeket előre mondott, s melyek most vannak teljesedőben, elmúlnak és ki fog derülni a jó Isten szeretetének és a békének napja.

Második elmélkedés: Amire az angyal tanított

A fatimai csoda

A csodálatos fatimai jelenések nemcsak azt a hetvenezernyi tömeget ejtették bámulatba, hanem megrendítették egész Portugáliának, a leghitlenebb embereknek is a szívét és a lelkét. Az a kis ország, mely még huszonöt év előtt a szabadkőműveseknek befolyása alatt állott, ennek a csodálatos eseménynek a hatása alatt lelkileg egészen újjászületett. Mindig többen és többen keresték fel Fatimát, a Szűzanyának ezt az új kegyhelyét, ahol már nemcsak templom, hanem kórház és egész hatalmas telep áll és ahol talán több csodás gyógyulás történt azóta, mint Lourdesben. A legnagyobb csoda mégis az a lelki átalakulás, amely ezt a kis országot felrázta és a legbuzgóbb katolikus országok egyikévé változtatta. E lelki átalakulásnak legszebb megnyilatkozása a nagy nemzeti zarándoklat, amelyen közel 300.000 ember vett részt. És azóta is a fatimai csoda állandón megismétlődik, de most már nemcsak a báméskodó tömeget döbbsenti meg, hanem az engesztelésnek, a lelki megigazulásnak azt a csodálatos kegyelemforrását jelenti, amely úgyszólván egyedülálló napjainkban.

A fatimai jelenések előkészítése

A fatimai csodálatos jelenésekben ugyanis nem az volt a Szűzanya szándéka, hogy rendkívüli jelenségekkel, csodákkal megdöbbsentse a világot, hanem hogy bűnbánatra, engesztelésre buzdítsa. Ezért már a csodás jelenések előtt elküldte az Úr angyalát, hogy megtanítsa a kis pástorgyermekeket arra, ami a fatimai események lényege: engesztelni a bűnösökért. A Szűzanya csodás jelenéseit ugyanis angyal megjelenése és tanítása készítette elő.

Engesztelő imádság

1915-ben vagy 16-ban történt. A gyermekek olyan kicsinyek voltak, hogy akkor még nem volt fogalmuk az időről és így később sem tudtak beszámolni róla, hogy pontosan mikor történt. Megjelent nekik az Úr angyala, mint Isten küldötte, fénylő világosságban és azt mondotta: „Ne féljete, én a béke angyala vagyok.” Később megtanította őket az engesztelő imádságra: „Imádkozzatok velem!” – Erre az angyal leborult úgy, hogy az arca érintette a földet és a következő engesztelő imára tanította meg a gyermekeket: „Én Istenem hiszek tebenned, remélek benned és szeretlek téged. Bocsánatot kérek tőled azok részére, akik nem hisznek benned, nem remélnek benned és nem szeretnek téged.” Az engesztelésnek egész lényege benne foglaltatik ebben a rövid kis imában, amelyre az angyal tanította a három kis gyermeket.

Imádás

A hívő embernek első kötelessége Istennel szemben az imádás. Isten mindenható, Isten minden tökéletességnek és minden jónak a forrása. Akkor, amidőn megteremtett bennünket, azt akarta, hogy az ember mindenkor az imádnak hódolatával boruljon le az ő szent felsége előtt. Istentől való függésünk, Istennel szemben fennálló minden kötelességünk kifejezésre jut az imádnban. Istennek köszönhetjük létünket, emberi méltóságunkat és minden természetes emberi képességünket épp úgy, mint a természetfölöttieket. Ezek az isteni adományok azt a kötelességet róják az emberre, hogy ismerje el az ő teremtményi voltát, hódoljon meg az Isten előtt és adja meg neki, ami őt megilleti. Mivel az Isten előtti hódolat az embernek legelső kötelessége, éppen ezért a legnagyobb bűn, amikor az ember Istennel szemben ennek a kötelességének nem akar eleget tenni.

Remény

Azonban az imádás kötelezettségéből következik még más kötelesség is. Ha tudatára ébredünk annak, hogy Istennel szemben le vagyunk kötelezve, nem maradhatunk Istennel szemben közömbösek. Isten végtelen jósága adta nekünk a létet, képességeinket, nincs más hátra, mint hogy egészen Istenbe horgonyozzuk életünket, vagyis Isten jóságára, hatalmára támaszkodjunk, úgy irányítsuk életünket, hogy mindig Isten legyen a mi erőnk, bizalmunk. Az imáadásból következik a remény, amely nem más, mint az Istenhez való törhetetlen bizalmunk.

Szeretet

És ha a jó Isten oly végtelen jó hozzánk, hogy nem hagy soha magunkra, önként következik az is, hogy Istent szeressük. Arra, hogy Isten kegyelmébe vette lelkünket és egészen isteni természetének részesévé tett minket, csak a szeretet és a hála fakadhat lelkünkben. Ha a jó Isten végtelen hatalmát és jóságát tekintjük, az reményt ébreszt bennünk. De ha Isten jóságának melegében sütkérezünk, szeretet és hála fakad lelkünkben. Teremtény-voltunkból tehát ez a hármas kötelezettség származik: az ember imádja Istent, reméljen benne és szeresse őt.

A legnagyobb tragédia

A legnagyobb tragédia, amely elszakítja az embert Istentől, a bűn. Minél inkább tapasztaljuk, hogy Isten milyen jó, annál inkább belátjuk, hogy milyen borzasztó a bűn, amely Istentől elszakít. Mikor az ember nemcsak eszével fogja fel, hanem érzelmeivel is átéli, hogy milyen szörnyű az Istennel perbeszállni és megtagadni tőle az imáadás adóját, amely Istent megilleti, akkor mély szánalom ébred lelkünkben a szerencsétlen bűnösök iránt. Minél inkább megértjük a bűn szörnyűségét, annál inkább ébred a vágy lelkünkben, hogy kiengeszteljük Istent a bűnökért. Íme így vezet el az engeszteléshez a bűn katasztrófája!

Hogyan engeszteljünk?

Amde hogyan engeszteljünk? A Szűzanya azért küldötte el az Úr angyalát, hogy a fatimai kis pásztorokat, s általuk minket is megtanítsa erre. Az engesztelésnek ez a formája:

a) Minél inkább megtagadják a bűnösök az Istenben való hitet és az imáadás adóját, annál inkább hiszünk mi benne és imádjuk őt.

b) Minél kevésbé remélnek Istenben az emberek, annál inkább vetjük bizalmunkat Isten hatalmába és jóságába.

c) Minél jobban gyűlölködik a világ és fordul Isten ellen, annál jobban szeretjük mi őt és egyesülünk vele a legbensőbb szeretetben.

Miben hisz és remél a világ?

A világ hite és bizalma a jólétben, gazdagságban, emberi értelemben, kultúrában van, ami mind-mind megsemmisül Isten színe előtt. Éppen ezek az apokaliptikus idők, melyeket élünk, mutatják, hogy mit érnek a javak, hogy mennyivel teszik ezek az embert boldogabbá, szerencsésebbé. Ki nem látja a szerencsétlenséget, amelybe e javak sodorják az embert és senki sem képes e bajokat elhárítani. Hol van a hatalom, amely képes volna az összeütköző hatalmakat megállítani?! Isten éppen ebben a katasztrófában mutatja meg, hogy összetöri azokat, akik a maguk hatalmát Isten hatalma fölé merik helyezni és megtagadják az Istennek járó imáadás adóját. Igen, ezekben a nehéz időkben, amikor kihűl az emberek szíve és amikor minden jó elpusztul, látjuk, hová vezet az Istentől való elszakadás!

Csak egy mentség

Amikor az Istentől való elszakadás, a gyűlölet él az emberek lelkében, nincs más hátra számunkra, mint kiengesztelni Istent, úgy ahogyan az angyal a fatimai kis gyermekeket tanította. Igen, én Istenem, én hiszek Benned, remélek Benned, szeretlek Téged és bocsánatot kérek azokért, akik nem hisznek Benned, nem remélnék Benned és nem szeretnek Téged! Bocsánatot kérünk nemcsak a magunk nevében, bocsánatot kérünk mindazok nevében, akik nem éreznek bánatot és ezzel szörnyű szerencsétlenséget hoznak nemcsak a maguk fejére, hanem az egész emberiség fejére.

„Így imádkozzatok!”

Az Úr anygala hozzátette: „Így imádkozzatok! Jézus és Mária Szíve meghallgatja kéréseiteket.” Először hangzott el az engesztelésnek ez a formája angyali ajkáról, amit később maga a Szűzanya fog kívánni. Bocsánatot kell kérnünk a bűnösök helyett és így kell engesztelnünk! Oda kell vinnünk imádásunkat, reményünket, szeretetünket Jézus és Mária Szívéhez, egész biztosak lehetünk benne, hogy akármilyen kevesen vagyunk is, Jézus és Szűz Mária Szíve megkönyörül rajtunk! Ebben a könyörtelen, gonosz világban ott van az Úr Szíve és mellette a Boldogságos Szűznek jóságos, tisztaságos Szíve, hozzájuk kell vinnünk az engesztelés adóját! Erre a két Szívre kell apellálnunk, amikor az egész emberiség szíve elszakad az Istentől. Az Úrnak és a Szűzanyának a Szíve kegyesen fogadja a mi kérésünket.

Az engesztelés: közbenjárás

Látjuk tehát, hogy az engesztelés: közbenjárás. Aki nem engedte, hogy kihűljön szívében a szeretet, az azok helyett és azokért is szereti az Istent, akik sodródnak a szerencsétlen árral a kárhozat felé. Azért mutatja meg a kárhozatot az egyik fatimai jelenésben a Szűzanya, mert a kárhozattól akarja megszabadítani a szerencsétlen bűnösöket. Minden engesztelés közbenjárás a bűnösökért, akik nem látják, hogy hova sodródnak és milyen nagy veszélyben forognak.

Az igazi és első közvetítő

Miért fáj annyira az Úr Jézus Szíve? Azért, mert az ő jóságos, isteni Szíve az igazi és a legnagyobb közvetítő közöttünk és a jó Isten között. Az Úr Jézus vállalt értünk minden szenvedést, csak hogy kiengeszteljen mennyei Atyjával. Amikor drága szent vérért, váltságunk bérért olyan sokan visszautasítják, fáj az Úr Szíve! Amikor az Üdvözítő körülnéz, hogy akad-e még szív, amely szereti őt, szív, amely egyesül vele az engesztelésben, és ha azt látja, hogy igen, akkor megvigasztalódik. De ha nem, meg van pecsételve az emberiség sorsa!

Mária Szíve a másik közbenjáró

Az Úr Jézus szent Szívéhez legközelebb áll a Boldogságos Szűz Mária anyai Szíve. Talán sokkal nagyobb szenvedést mért volna ránk az isteni Igazságosság, ha nem volna a másik tisztaságos Szív, Szűz Mária Szíve, amely értünk dobog, szeret bennünket, közbenjár értünk. Egész bizonyosan azért járult hozzá a jó Isten ahhoz, hogy Szűz Mária ezt a fatimai csodat művelje, hogy Isten anyjának alkalmat adjon még egyszer felrázni bennünket. Talán ez az utolsó próbálkozás. Jól ismerjük az Úr Jézus Szívének történetét az Alacoque Szent Margitnak tett kinyilatkoztatásból. Jézus Szívének kinyilvánítása az utolsó próba volt, mellyel Isten az emberek lelkét fel akarta rázni. Ha ez sem használ, akkor büntető ostorát fogják érezni. De úgy látszik, hogy Jézus szerető Szívén kívül még egy más, tisztaságos Szív is közbenjár értünk, a Boldogságos Szűz anyai Szíve. Mint a kánai menyegzőn Fiához fordult, hogy egy kis zavarból kisegítse a háziakat, úgy könyörög értünk most is fontos, főbenjáró dologban. Megesett rajtunk ez a szeplőtelen Szív, hogy rádöbbenje az embereket: nem lehet tovább haladni ezen az úton, hanem vissza kell térni Istenhez! És ha sokan nem

értik meg ezt az utolsó figyelmeztetést, legalább a jó Istent nagyon szerető lelkek értsék meg és könyörögjenek a bűnösök megtéréseért, az Úr csapásainak megszüntetéséért. Ezt a tanítást adta a Szűzanya Fatimában a gyermekeknek és rajtuk keresztül nekünk is. Érezzük meg a Szűzanya szerető, jóságos Szívének melegét, amely még az utolsó órában is meg akar menteni minket az engesztelés áldozatával.

Hogyan engeszteljünk?

De hogyan engeszteljünk? Elég lesz-e az imádás, amelyre az angyal tanította a három kis gyermeket? Az Úr angyala a második megjelenéskor feleletet adott e kérdésre. A második alkalommal így szólította meg őket: „Mit csináltok? Imádkoztatok sokat, Jézus és Mária Szíve irgalmas szívvel van hozzátok.” Valami nagyra választotta ki az Úr ezeket az egyszerű kis pástorgyermekeket és azért buzdítja őket az imádságra. Irgalommal lesz hozzájuk az Úr Jézus Szíve és szeretettel a Szűzanya anyai Szíve. Milyen biztatás ez számunkra is, akik sokszor botlottunk, sokat vétkeztünk, de azért remélhetjük, hogy a jó Isten irgalommal lesz hozzánk is. Igen, az Úr Jézus és a Szűzanya Szíve irgalommal lesz irántunk. Szól hozzánk is az Úr, mint a gyermekekhez. Az Úr szólít minket, engesztelést vár tőlünk, talán-talán a tizenkettedik órában.

„Miképpen hozzunk áldozatot?”

Amikor az angyal üdvözölte a gyermekeket, Lucia, a legidősebb, megkérdezte: „Igen, de miképpen hozzunk áldozatot?” Az angyal azt felelte: „Mindenféleképpen, ahogy csak tudtok, ajánljatok fel áldozatokat elégtételül a bűnösök megbántásaiért és könyörögjete a bűnösök megtéréseért. Esdjétek le hazátokra a békét. Én annak őrangyala, Portugália védőangyala vagyok. Legfőképpen viseljétek el azokat a szenvedéseket, amelyeket az Úr küld.” Hogyan hozzunk áldozatokat? Elégséges csak a hit, remény és szeretet felindítása a bűnösökért? Olyan rettenetes a veszély, hogy mindez nem elég! Most mindenféleképpen kell engesztelnünk!

Egész életünk áldozata

Mi foglaltatik ebben? Az, hogy egész életünk mindenféleképpen egy áldozat, egy engesztelés legyen. Ha felajánlottuk magunkat engesztelésül, akkor egész életünk minden áldozatával, lemondásával, önmegtágadásával önkéntes engesztelő áldozattá válik.

Kötelességteljesítésünk

Azt mondják sokan, én nem tudok mit felajánlani az Úrnak. Válasz erre az, amit az Úr angyala Luciának adott: mindenféleképpen, ahogyan csak tudunk, ajánljunk fel áldozatokat! Ki az, akit ne kötne a kötelesség a családi munkakörben, hivatalban? Mindenhol van munka és kötelesség. Ez az életnek nagyobbik terhe. Ez alól nincs felmentés és ezt mindenkinek viselnie kell. A kötelesség teljesítése az első áldozat, melyet az engesztelés szellemében felajánlunk az Úrnak. Nem változtat az engesztelés értékén, hogy a kötelességünket engesztelés nélkül is megtennénk. A léleknek készséges szeretete, bensőséges odahúzódása az Úr Jézus Szívéhez a Szűzanya Szívén keresztül, ez változtatja át nemcsak Isten előtt kedves cselekedetté tetteinket, hanem Istennek tetsző, szent és értékes áldozattá.

Más elfoglaltságaink

De a kötelességen kívül vannak más elfoglaltságaink is, melyeket nem kötelességből, hanem szívességből, vagy csak szórakozásból végzünk. Ezek is engesztelő értékűvé válnak, ha odavisszük az Úr oltárára és egyesítjük az Úr áldozatával a Szűzanya Szívén keresztül. Még a szórakozás, vagy pihenés is engesztelő áldozattá válik, ha azt így ajánljuk fel a jó

Istennek. Aki életét az Úrnak felajánlja, annak egész élete mindenféleképpen és mindenestül engesztelő áldozattá válik.

Szenvedéseink

De az engesztelésnek egy fajtát különösen lelkünkre köti az Úr angyala: „Legfőképpen hordozzátok és viseljétek el azokat a szenvedéseket, amelyeket az Úr küld.” Ki ne volna közöttünk, aki nem tapasztalta volna, hogy az Úr szenvedéssel, kereszttel, szomorúsággal látogatja meg övéit?! Ki ne tapasztalta volna, hogy valóban siralom völgye ez a föld, amint Szent Bernáttal imádkozzuk?! Ki ne tapasztalta volna, hogy valóban könnyek és siralom tölti be földi életünk minden napját. Szegény és gazdag, kicsi és nagy nem tud elmenekülni a szenvedés elől.

Töviskorona

Körülfontja a mai embert az a töviskoszorú, amely először az Úr szívét sebezte meg. Hiába akarunk menekülni előle, utolér minket. Töviskoszorú fonta körül a legtisztább Szűz szeplőtelen Szívét is. Nagy szimbólum az, amit a Szűzanya ezeknek a fatimai gyermekeknek megmutatott: az ő Szíve is töviskoszorúval van körülvéve, mintegy abroncsba verve! Nem csoda tehát, ha mi is mindnyájan tapasztaljuk a szenvedés szűrő töviseit. De ha mindezt az engesztelés szellemében visszük oda az Úr oltárára, akkor a szenvedés nagy engesztelő áldozattá válik. Adjuk össze szívünket és úgy engeszteljünk, hogy az Úr töviskoszorúja összefonja azt. Ez lesz a legszebb engesztelő áldozat.

A legnagyobb engesztelés

A harmadik jelenésben az Úr angyala az áldozató kelyhet hozta és benne volt a Szentostya, a „Hostia”. Ez is engesztelő áldozatot jelent. A leboruló gyermekek előtt a levegőben tartotta az angyal és így imádkozott: „Szenháromság, Atya, Fiú és Szentlélek mélységesen imádlak és felajánlom neked Jézus Krisztus szentséges testét, véré, lelkét és istenségét, mely jelen van a föld összes tabernákulumában engesztelésül azokért a megbántásokért, szentségtörésekért és közömbösségekért, melyekkel illetik őt. Az ő legszentebb Szívének és Mária szeplőtelen Szívének végtelen érdemeire való tekintettel könyörgök a szegény bűnösök megtéréséért.” Erre az angyal Luciát megáldoztatta a szent Testtel és a két kicsit a szent Vérral: „Egyétek és igyátok Krisztus szent testét és véré, melyet a hálátlan emberek oly irtózatosan megbántanak. Tegyétek jóvá vétkeiket és vigasztaljátok meg a ti Isteneteket.”

Eucharisztia

Az Eucharisztia az összes engesztelő áldozatok között a legértékesebb, a legkedvesebb a mennyei Atya szemében. Hiszen benne maga Jézus, az élő „Hostia” áldozza fel magát. De ő nemcsak vérnélküli áldozat, nemcsak „Hostia”, hanem véres áldozat is, „Victima”.

Odavisszük mindkettőt az oltárra, hogy az Atya szent felségét kiengeszteljük. Odatesszük mindkettőt az oltárra, amelyen megújul az Úrnak első véres, engesztelő áldozata, hogy egyesüljön a mi engesztelő áldozatunkkal is. A mi kis áldozatunkat tegye az ő áldozata olyan nagygyá, olyan értékessé, hogy a mindenható mennyei Atya is örömmel tekintszen rá! Mikor az Eucharishtiában magunkhoz fogadjuk őt, összeforr szívünk az Úr Szívével és Szent Anyjának engesztelő Szívével is.

Engeszteljünk!

Az Úr angyala mihozzánk is ezt a szózatot intézi: „Engeszteljünk, engeszteljünk!” Legalább mi tegyük jóvá azt a sok bűnt, amit az emberek elkövetnek. Ha engesztelő

áldozatunkat odatesszük az oltárra és egyesítjük az oltár áldozatával, beleöntjük a kehelybe és egyesítjük a Bárány vérével, akkor végtelen értékűvé, isteni értékűvé válik.

Győzni fog

Így tehetjük a mennyei Atya előtt elfogadhatóvá áldozatunkat és ellensúlyozhatjuk még a mai kor romlottságát is, amikor mint a tenger árja, megsokasodott a bűn. Igen, vigasztaljuk meg az Úr Szívét, a Szűzanya Szívét a mi engesztelő áldozatunkkal és akkor egészen bizonyos, hogy győzni fogunk, mert megígérte a Szűzanya, hogy Szíve győzedelmeskedni fog! Altala, vele és benne győzni fog a mi engesztelésünk is!

Harmadik elmélkedés: A Világ Királynőjének szeplőtelen Szíve

„Kis ösvény”

Mikor a legnagyobb a baj, akkor van legközelebb Isten segítsége. Isten különös kegyelme, hogy mikor a legjobban eldurvulnak az emberek, akkor fordul hozzájuk a végtelen Jóság a leggyöngédebb szeretettel. De Isten közeledése az emberhez nem nagy, világrengető esemény és csodák megdöbbentő alakjában történik, ő egészen csendben, sokszor igénytelen kis lelkek útján látogat el hozzánk. A gögös, modern kor hűtlenségében is az igénytelen, ártatlan lélek naivsága tanít rá a „kis ösvény”-re, melyen azóta alázódó lélekkel járnak már ezrek és ezrek és találják meg a magasabb lelki kultúra emelkedett világát és boldogságát.

„Kinyilatkoztattad a kisdedeknek!”

„Hagyjátok a kisdedeket hozzám jönni, mert ilyeneké az Isten országa!” (Mk 10,14) Ez volt az Úr Jézus kívánsága. Szerette a kis, ártatlan lelkeket és minél jobban felfuvalkodott az ember, annál jobban fordult Jézus a kis lelkekhez. „Hálát adok neked Atyám, – így imádkozik, – hogy elrejtetted ezeket a bölcsektől és okosaktól és kinyilatkoztattad a kisdedeknek!” (Mt 11,25) Ha Isten nagy dolgokat akar kinyilatkoztatni, akkor nem a bölcseket és okosakat választja ki, hanem a legkisebbeket. Fatimában is így szégyenítette meg a világ bölcseit és okosait. A legegyszerűbb, legigénytelenebb kis pástorgyermekeket választotta ki, hogy legyenek a világ legégetőbb, legdöntőbb eseményeinek szereplői. Ezek a kis lelkek indítják meg a világ engesztelésének nagy mozgalmát, mely egyedül tudja megmenteni az embereket abból a rettenetes veszedelemből, mely fenyegeti őket.

Az engesztelés műve

Ilyen kicsiny, igénytelen volt nálunk is az engesztelés művének megindulása. Anélkül, hogy Fatimáról tudtunk volna, anélkül, hogy a Szűzanya külön felszólított és buzdított volna, egészen szerényen indult meg a lelkek mélyén az engesztelés, azoknak az engesztelő szentóráknak kapcsán, melyeket a budapesti egyetemi templomban kezdtünk tartani a múlt év őszén. Ki gondolta volna, hogy annak a néhány léleknek buzgósága, kik magukban kialakították az engesztelő áldozatnak új, hősi formáját, kinő az egyetemi templom kereteiből? Ki gondolta volna, hogy midőn egyesek úgy érezték, hogy Isten tőlük nagyobb engesztelést, nagyobb felajánlást kér, mint csak néhány engesztelő imádság elmondását, mint egy-egy engesztelő nap tartását és vezeklések végzését, akkor a fatimai Szűzanya kívánsága és lelke szerint járnak el és annak a nagy engesztelő mozgalomnak válnak gyűrűző fodraivá, mely lassan az egész világot megmozgatja?! Akármilyen igénytelen volt is az engesztelés művének kezdete, mégis Isten szelleme és akarata vezette láthatatlanul és csoda nélkül, de látható eredmények és csodálatos lelki megmozdulások közepette. Hiszen voltak már előtte is próbálkozások, vezeklő mozgalom és szentségimádó szentórák formájában, mégis ebből az igénytelen megindulásból fejlődött ki az új életprogram, mely az önfelajánlásnak hősi formáját teremtette meg. Ez a lelkek mélyén született meg, annak szabályait az életből kellett csak írásba foglalni. Eszközök voltunk mi mindnyájan a Szűzanya és a Gondviselés kezében, kis és igénytelen eszközök nagy tervnek és nagy dolognak megvalósításában! Erre döbbszünk rá a fatimai csodák megismerésénél.

Más forrás is fakad

Mikor az engesztelés műve kialakulóban volt, a múlt év végén, akkor hallottuk meg, hogy egy jezsuita atya tartott rekollektációs napot a Miasszonyunkról nevezett Iskolánővérek egyik

vidéki zárdájában és elragadtatással beszélt arról a nővéréről, aki itt hazánkban csodálatos isteni küldetést és megbízást kapott az Úrtól, az engesztelésre vonatkozóan. Eleinte nem sok ügyet vetettünk rá, de később, mikor már az engesztelés műve kialakult, mind gyakrabban értesültünk, hogy ugyanazt az engesztelést sürgeti az Úr is. Sőt az engeszteléssel kapcsolatosan azt is kívánja, hogy a Szűzanyát a Világ Királynőjének ismerjük el és annak tiszteljük. Ez indított arra, hogy a legutolsó májusi szentbeszéd tárgyául éppen ezt a kérdést tűztük ki az egyetemi templomban.

Világ Királynője

Három nappal ez utolsó májusi vasárnap előtt felkeresett egészen váratlanul egy jézustársasági atya s arra kért, hogy kapcsoljuk bele az engesztelés művének programjába Szűz Máriának, mint a *Világ Királynőjének* tiszteletét is, és ha lehet, még e hó utolsó vasárnapján tűzzük ki ezt a kérdést szentbeszéd tárgyául az egyetemi templomban. Milyen nagy volt csodálkozása, mikor megtudta, hogy ez kérése nélkül is megtörtént. Elmondta azután, hogy az a választott lélek, akitől az Úr ezt kívánta, csodálatos módon kapta erre az indítást. Az Úr királyi trónusát e választott lélek szívében szemelte ki. És azt akarta, hogy ahol szeretete uralkodik, ott keresztje is uralkodjék. De az Úr kíván és vár még valamit: ha a Fiú királynak van elismerve, kell, hogy anyja is azzá legyen. „Miért is akarom, és kívánom, hogy Szeplőtelen Anyámat az egész világ ismerje el Királynőjének. Ez az elismerés nyilvános legyen.”

A Világ Királynőjének diadalmenete

Az Úr Jézus, a világ Királya azt akarja tehát, hogy szeplőtelen szívű anyját, Szűz Máriát is hasonlóan tiszteljük és neki is megadjuk a Világ Királynőjének kijáró tiszteletet. Meg is mutatta e választott léleknek a Világ Királynőjének diadalmenetét: fényes királyi trónon, királyi palástban karján vitte a kis Jézust, aki balján keresztet tartott és gyengéden szívére szorította. A Szűzanya, mint a Világ Királynője másik kezében a világot tartotta, jelezvén, hogy a kegyelmek közvetítése az egész földkerekségen az ő kezére van bízva. Az Isten akkor fogja megadni a világnak a békét, melyet Jézus a földre hozott, amikor a világ a Szűzanyának, mint Királynőjének nyilvános elismeréssel fog hódolni.

A világ felajánlása

Ez a jézustársasági atya elmondta még azt is, hogy az egész kérdést megvizsgálták és a rend tagjai a szentséges atyának, XII. Pius pápának is tudomására hozták, mert az Úr azt kívánta e választott lélektől, hogy még az ő pápasága alatt történjék meg a nyilvános felajánlás. Rómából az a felelet jött, hogy hivatalosan is terjesszék fel a kérést az összes vonatkozó iratokkal és kihallgatásokkal a szentszékhez. Ezt a feleletet jó jelnek vették, mert állítólag a Szentatya válaszában már használta is e kifejezést: Világ Királynője. – A jezsuita atya által kért beszédet egészen ebben a szellemben meg is tartottuk május utolsó vasárnapján az egyetemi templomban, s utána a római döntés várásában lassan feledésbe is ment. Milyen nagy volt azonban a meglepetés, mikor a napokban, a november 28-iki Szív újságban olvastuk a hírt, hogy a szentséges atya október 31-én tényleg felajánlotta a világot Szűz Mária, mint a Világ Királynője szeplőtelen Szívének. Ami azonban legjobban megkapott bennünket, hogy ezt a felajánlást a Szentatya a portugál jelenések huszonöt éves jubileumi ünnepségének kapcsán mondotta a rádióba. E rádióbeszédében összekapcsolta a *Világ Királynőjének* tiszteletét és a fatimai jelenésekben sürgetett tiszteletet Szűz Mária *szeplőtelen Szívéhez*.

Fatima és a magyar engesztelés

Az a nagy megmozdulás, mely itt nálunk a „magyar engesztelés” címen terjedt el, s melynek egyik kegyelmi ajándéka volt éppen a szent Szűznek, mint a *Világ Királynőjének* tisztelete, a Szentatya e felajánlásával egészen váratlanul összekapcsolódott a fatimai engesztelésekkel. A *fatimai engesztelés* és az *engesztelés műve* így lett az egyház fejének elhatározásából egygyé. De talán inkább a Gondviselés rendelete hozta így, mert hiszen a fatimai csodás jelenések, melynek huszonöt éves jubileumát ülték Portugáliában, éppen úgy az engesztelést sürgették, mint ahogyan az Úr itt is sürgette az engesztelést nálunk és mint ahogyan olyan észrevétlenül meg is indult. Akkor még, mikor az engesztelés műve itt, nálunk megindult, nem is ismertük közelebből a fatimai jelenéseket és azt az engesztelést, melyet a Szűzanya kívánt a világtól. Annál megdöbbentőbb a Gondviselés csodás intézkedése, mely több helyen, több forrásból ugyanazt az engesztelést sürgette és indította meg. Annál nagyobb örömmel és készséggel kellett tehát a Szentatya szózatát fogadnunk, mely az engesztelésnek ezt a felbuzdulását és megindulását olyan apostoli szavakkal sürgette és tette nyomatékossá.

A fatimai szózat

A pápa megemlékezett arról, hogy a fatimai szózat elsősorban az engesztelésnek és vezeklésnek gyakorlását sürgette és örömmel állapította meg, hogy ez a kis ország milyen szívből és lélekből fogadta a Szűzanya szózatát. Ennek a vezeklő engesztelésnek köszönhető Portugália, hogy megtartotta sértetlenül hitét s elkerülte a nagyobb csapásokat és háborút. A Szentatya kintásra inti őket a vezeklés szellemében, mert csak így remélhetik, hogy a jövőben megoltalmazza őket a Szűzanya. A fatimai szózat nagy bizalmat sugall azoknak, akik engeszteléssel iparkodnak Isten irgalmát kiesdekelni. De hogy ez a Mária pártfogásába vetett bizalom ne legyen vakmerő, arra kell törekednünk, hogy ne mutakozzunk méltatlanoknak a Szűzanya különös jóindulatára.

Tartsatok bűnbánatot

Szűz Mária a kánai menyegzőn azt mondta a szolgáltnak: „Amit nektek mond, cselekedjétek!” (Jn 2,5) Szűz Mária mindenkit, aki hűséges gyermeke, az Úrhoz küld, és azt kívánja, hogy engedelmeskedjék az Úr Jézusnak, az ő egyszülött Fiának. Az Úr Jézus pedig most különösen, ezt sürgeti: „Tartsatok bűnbánatot, jobbitsátok meg életeteket és meneküljétek a bűntől, mely fő oka azoknak a nagy ostorcsapásoknak, amelyekkel az isteni Igazságosság a világot sújtja.” – Az engesztelés szellemében meg kell tisztulni a bűntől és visszatérni Istenhez. De ennyivel nem elégszik meg az engesztelő lélek, többet akar. Krisztussal telítve, Krisztus szellemétől áthatva a benső életszentségre és tökéletességre törekszik. Így lesz a romlott világ sója, mely szentségével, tisztaságával és szeretetével megóvjá a romlástól és pusztulástól.

Könyörgés

A pápai szózat arra buzdít, hogy ne legyünk közömbösek az egész világon végigszárguló borzalmas tragédiával szemben. Minél jobban élvezik a portugálok azt a különös pártfogást, melyben a Szűzanya részesítette őket, annál jobban lássák, milyen tragikus annak a sok nemzetnek a sorsa, melyeket a legnagyobb szerencsétlenség forgatott fel, amit valaha is a történelem látott. Az engesztelésnek éppen ez a lelkiülete, hogy nem megy el érzéketlenül mások nagy szerencsétlensége mellett, hanem szeretetből odahajol lélekben testvéréhez és érte, helyette könyörög az Úrnál. Ne kételkedjünk az isteni Irgalomban, mert a mennyei Atya még a harag napjaiban sem feledkezik meg irgalmáról. Most, a bajok rosszabbra fordulásával csak Istenbe vetett bizalmunk marad meg és Szűz Mária, a mi közvetítőnk az isteni trón előtt! Hozzá fordulunk, mert az ő anyai Szíve indult meg a sok pusztulás és romok láttára. Csak Máriaiban, Szívének jóságos szeretetében bízhatunk, mert „ő már előre megjelölte az

imádságban és az engesztelésben a menekülés útjait.” Olyan gyengéd, olyan szerető ez az anyai Szív, hogy nem fogja megtagadni közbenjárását tőlünk sem! „Ó, Szentséges Rózsafüzér Királynője, keresztények segítsége, az emberi nem menedéke, Isten összes csatáinak győzője, könyörögve borulunk trónod elé! Biztosak vagyunk abban, hogy ki fogod esdeni az irgalmat, kegyelmet és kellő segítséget fogsz nyerni a jelenlegi szerencsétlenségben, de nem a mi érdemeink alapján, hanem egyes-egyedül a te anyai Szívednek mérhetetlen jóságánál fogva.”

Felajánlás

A Szűzanya anyai Szívében bízva fordul a szentséges Atya Máriához, és mint a keresztény család közös atyja, mint Krisztus helytartója megteszi a felajánlást: „Neked, a te szeplőtelen Szívednek ajánljuk, átadjuk, szenteljük az emberi történelemnek ebben a megrázó órájában nemcsak az Egyházat, mint a Te Jézusodnak titokzatos testét, ... hanem a vad viszályok által megkínzott világot is, amely a saját gonoszságának következményeként ismét a gyűlölet lángjaiban ég!” – Indítsa ez a felajánlás a Szűzanyát részvételre. Annyi sok, annyi megszámlálhatatlan könny és szenvedés gyötri a mai emberiséget, hogy ez bizonyára részvételre, irgalomra indítja Máriát irántunk. Ebben az irgalomban és közbenjárásban bízva teszi meg a világ felajánlását: „Amiként az Egyház és az egész emberi nem a Te Jézusod Szívének szenteltetett, hogy abba helyezve minden reményüket, legyen az számukra a győzelem s üdvösség jele és záloga, ugyanígy máától kezdve *Neked és a Te Szeplőtelen Szívednek is legyenek ők szentelve*, ó Anyánk és a *Világ Királynője*, azért, hogy a Te szereteted és oltalmad siettesse Isten országának a győzelmét és az egymás között s Istennel megbékült népek boldognak hirdessenek Téged és a föld egyik végétől a másik végéig zengjék a dicsőség, a szeretet, a hála örök Magnificatját Jézus Szívének, amelyben egyedül található meg az Igazságot, az Életet és a Békét!”

Az ünnepélyes nagy felajánlás

De a szentséges Atya, mintha nem tartotta volna egészen hivatalosnak a fatimai beszédben tett felajánlást, azt akarta, hogy az egész Egyházhoz szólóan, a legünnepélyesebb keretek között is történjék meg a római Szent Péter templomban. A napokban, Szeplőtelen Fogantatás ünnepén, dec. 8-án nagyszabású engesztelő szertartás keretében megismételte a fatimai felajánlást és az egész világot a Szűzanyának, mint a Világ Királynőjének szeplőtelen Szívébe helyezte és őt ezzel ünnepélyesen is mint az egész világ Királynőjét tisztelte. Megismételte a Világ Királynőjéhez mondott fatimai imádságokat és könyörgéseket, hogy esdje ki számunkra a bűnösök megtérését és a népek visszatérését az Egyházba, valamint a világ tartós, keresztény békéjét. Ezen az ünnepélyes engesztelő és felajánló aktuson, szertartáson 50–60000 ember vett részt és mindannyiuk lelkének mélyéből fakadt a nagy bizalom és remény Máriának, a Világ Királynőjének közbenjárásában, szeplőtelen Szívének anyai szeretetében irántunk.

A Világ Királynőjének Szíve

Ezt a felajánlást tette szentséges Atyánk és ezzel hivatalosan is a Világ Királynőjének Szeplőtelen Szívéhez irányította a két engesztelő mozgalom lelki megmozdulását. Ettől a szeplőtelen, jóságos, anyai Szívtől várhatjuk, hogy közbenjár értünk, odavezet az isteni szent Szívhez, akiben megtalálhatjuk az Igazságot, Életet és Békét! Minden engesztelő lélek hódoljon elsőnek a Világ Királynőjének és vigye oda engesztelő áldozatát a Világ Királynője tisztaságos Szívéhez, hogy ő egyesítve azt a maga engesztelésével, a maga érdemeivel, így nyújtsa át Krisztusnak, akinek engesztelése kedves illatú áldozat lesz Isten színe előtt! A kegyelem egy pillanat alatt is megtéríthet Saulokat és Ágostonokat. Engesztelő könyörgésünk és áldozatunk ezt a pillanatot esdekelje ki a Világ Királynője Szeplőtelen Szívének

közbenjárásával a bűnös világ részére! Akkor felhangzik majd a Világ Királynőjének magnifikátos hálaéneke a föld egyik sarkától a másikig!

Negyedik elmélkedés: Egy szív... egy lélek!

Mit érezhetett?

Szent Gertrud egyszer karácsony nyolcadában arról elmélkedett, hogy mit érezhetett a „szeretett tanítvány”, Szent János, mikor az Úr Jézus keblén pihent. Vágyódó lelke tudni szerette volna, hogy milyen titkot leshetett el az Isten keblén pihelve? Az Úr végtelen jósága feltárta neki e titkot. Meglátta Jézus mérhetetlen szeretettől lángoló Szívét, aki érezte vele e szeretetnek átalakító, isteni lángolását. Mikor e szeretetlángban egészen átizzott Szent Gertrud szíve, úgy átalakult lelki élete, hogy azóta szinte szárnyalt a lelkeség magaslatai felé. Vítte a nagy kegyelem, hogy összeforrt szíve az isteni Szívvel: egy szív, egy lélek lett Vele!

Feltárul a nagy titok

De azután ismét homály borul az isteni kebel titkára. Ismét feledésbe megy Jézus Szívének különös szemlélete, tisztelete. Századokon keresztül senkinek eszébe nem jut a szent kebel belső életét, érzelmeit és azoknak forrását különös módon megismerni és tisztelni. Az emberiség nagy elhidegülésének kellett bekövetkeznie, mikor újra feltárul a szent kebel és újra kinyilvánítja magát az isteni Szív szeretete. Ugyanaz napon, mint Szent Gertrud kapta csodálatos látomását, ott térdel a szentély rácsozatánál egy tiszta lelkű, Isten szeretetétől átítatott lélek és ugyanaz a kérdés foglalkoztatja: mit érezhetett a nagy apostol az isteni keblen pihelve? S neki is feltárul a titok, meglátja Jézus szentséges Szívét, fénylőbben, izzóbban, szebben és elragadóbban, mint Gertrud! Alacoque Szent Margit elragadtatva szemléli Jézus Szívét, mely azután több ízben megjelenik előtte és oly bensően egyesül vele, hogy az ő szíve is eggyé olvad az Úr Szívével: egy szív és egy lélek lesz az Úrral.

Most már tudjuk mi is

S azóta nem titok többé, hogy mit érezhetett a szeretett apostol! Most már tudjuk mi is! Az Úr maga mondta el, maga akarta Alacoque Szent Margiton keresztül mindannyiunk tudomására hozni! „Isteni Szívem, – ígymondotta Jézus Alacoque Szent Margitnak, – oly szenvedélyesen szereti az embereket, hogy nem bírván többé visszafojtani hő szerelmének lángjait, általad kell azokat szétárasztania, s megnyilatkoznia előttük, hogy gazdagítsa őket drága kincseivel, kegyelmeivel, melyekre szükségük van, hogy a kárhozattól szabaduljanak.” Igen, most már mi is tudjuk, hogy milyen szenvedélyesen szereti az Úr Jézus szentséges Szíve az embereket! Nem tudja többé visszafojtani hő szerelmének lángjait! Most már mi is tudjuk, hogy mennyire fáj neki, hogy az embereik a kárhozat útján haladnak és meg akarja menteni őket attól! Kegyelmeiket, segítséget akar adni, isteni szeretetét akarja szétárasztani reánk, ezért nyitotta meg isteni szent keblét: lássuk mi is annak titkait!

Lássuk és ne féljünk!

A nagy szeretet árad és mindenkit felmelegít, felbiztat: Lássátok és ne féljete! Jézus szeretetének melege minket is biztatóan hív: Lássátok, mennyire szeretlek! Jöjjetek ehhez a szeretetforráshoz! Jöjjetek és ne féljete! Ó, ő ismeri a mi bűnösségünket, ismeri gyengeségünket és minden gyarlóságunkat! Jobban tudja, hogy milyen ingadozók és visszaesők vagyunk, mint mi magunk! Tudja, hogy mennyi nyomorúsággal vagyunk tele. S mégis hív, mégis magához édesget szeretetének melegével! Sőt minél jobban látja tökéletlenségünket, annál melegebb szeretettel hív!

Érzem én is gyarlóságomat

Ha az ember a lelki élet útjain megindul, mindjobban látja és tapasztalja saját természetének hibáit, gyarlóságait. De ha valaki magasabbra törekszik, ha az engesztelő élet hősi felajánlását vállalja és a maga életét nemcsak egyszerően akarja felajánlani az Úrnak engesztelésül, hanem „szentségben, tisztaságban, szeretetben”, akkor még jobban érzi ezt! Akkor valósággal lelkére nehezedik emberi természetének minden gyarlósága, minden gyengesége és ingatagsága! Akkor sokszor elfogja a kétség és csak siránkozni tud azon, hogy nem halad, csak egy helyben topog! Ilyenkor úgy elfogja lelkét a csüggettség, a kedvetlenség! Szeretne haladni, szeretne tökéletesedni! De nem lehet! Nem tud, erőtlen, tökéletlen!

Jézus szeretetének ereje

Ne félj, drága lélek! Ébredj tudatára annak, hogy az Úr Jézus Szíve szeret! Lásd meg, hogy isteni keblében olyan Szív dobog, mely nem tudja magába rejteni s elzárni hő szerelmének lángjait! Éppen az ilyen csüggeteg pillanatokban, mikor egészen elkedvetlenedik a lélek, akkor tárul fel nekünk is Jézus Szívének szeretete a maga teljes nagyságában és erejében! Éppen ilyenkor érezteti velünk is, hogy nem szabad elcsüggednünk, félnünk, hanem annál nagyobb bizalommal kell közeledni feléje!”

Megdöbbentő csoda

A fatimai jelenések alkalmával az a megdöbbentő csoda, mikor a nap majdnem rázuhant a hetvenezernyi tömegre, annyira megrázta és öntudatra ébresztette az embereket, hogy még a legnagyobb bűnösök, még a legmegátalkodottabb gonoszok is magukba szálltak és hívökké váltak. Pedig sokkal megrázóbb, sokkal megdöbbentőbb az a csoda, mikor az isteni szeretet napja közeledik felénk! Mikor az Úr Jézus szeretetének izzó melege szakad reánk! Ha valójában megismernők az örök, teremtetlen és végtelen isteni Szeretetet, akkor az még a fatimai csodánál is jobban megrázná és megindítaná lelkünket! Az isteni szeretet lángja végtelen izzó, szeretetének heve és melege szinte felperzselő, csak visszariasztaná az embereket, akik csak oly kicsit, igen kicsit tudnak szeretni! Az isteni szeretet a maga nagyságában és isteni izzásában elriasztaná magától az emberek szívét!

Elrejtett szeretet

Hogy Isten végtelen, teremtetlen szeretete el ne retentsen és félelmet ne keltsen emberi szívekben, az Ige maga is emberi természetet, emberi Szívet vett fel. Sőt még ezt az isteni Szívet is sokáig elrejtette keblébe, s csak most, amikor az emberek szíve kezdett kihűlni Isten iránt, most tárta fel. Most nyitja csak meg, hogy ne féljünk tőle bűnösségünk tudatában, hanem bizalommal és bátran közelítsünk hozzá. Íme, az isteni Szív mutatja magát, hogy reményt keltsen és szeretetünket felgyullassza.

De még így is félünk

Hogyne félnénk még így is tőle, hiszen isteni Szív, szent Szív, melynek szeretetlángja oly nagy, hogy ember nem bírja elviselni! De hogy ne féljünk tőle, hogy nagyobb és nagyobb bizalom ébredjen bennünk, az isteni Szeretet még jobban megalázza, még jobban lekicsinyíti önmagát: kicsiny gyermek alakjában jelenik meg, kicsiny, gyermeki szív jóságos szeretetével közeledik. A kis Jézus szeretete mindenkit felbátorít, hiszen egy kis gyermektől ki fél? A kis gyermek láttán derű és mosoly fakad az emberek ajkán. Íme, ezért jön az Isten Fia is kis gyermek alakjában, hogy merjünk hozzá bizalommal, bátran és szeretettel közeledni. Így hamarabb meg fogjuk érezni kis Szívének jóságát és szeretetét, és nem riadunk vissza isteni felségének nagyságától.

S ha valaki még most is fél?

Ha valakit még most is visszatart tőle az a tudat, hogy e kis gyermekben, annak picit Szívében mégis isteni Felség lakik, akkor a mennyei Atya odahelyezi őt a Szűzanya ölébe. Az Úr Jézustól, még kis gyermek alakjában is lehet félni, hiszen egykor ítélőbíránk lesz. De az ő szent Anyjától, Szűz Máriától? Hiszen Mária éppen úgy egy a sok ember közül, mint mi vagyunk! Szűz Máriától senki nem fél! Csak rá kell nézni az ő jóságos, tisztaságos Szívére, s akkor bizalomra gerjed minden lélek. Mária szeplőtelen Szíve kitágul minden ember számára, olyan jóságos, olyan szerető és gyengéd, akitől senki-senki sem retten vissza! Nem kell attól tartanunk, hogy egykor megítél és ítélőbíránk lesz! Nem tart vissza tőle az, hogy talán sok szomorúságot okoztunk neki! Hiszen az anyai szív mindig meg tud bocsátani és mindig kész feledni! Anyai szív nem tud neheztelni gyermekére, akit szeret. Minden bajban, minden gyengeségben bátran lehet hozzáfordulni, mindig kész segíteni.

Hibáink se tartsanak vissza

Sőt még hibáink, gyarlóságaink se tartsanak vissza tőle! Akármilyen gyarlóság, gyengeség, tökéletlenség bántson, hozzá bátran fordulhatunk. Ismeri nagyon jól, hogy mit kell tűrnünk és szenvednünk emberi természetünk gyarlósága miatt, s anyai szeretetében a legnagyobb gyengédséggel fogad, hogy segítsen. Ha az Úr Jézus a keresztfán reá bízott bennünket és hozzá küldött: Íme a te fiad, akkor mi is bátran bízhatjuk magunkat reá! Ha az Úr Jézus őt a kegyelmek anyjának és szétosztójának akarta, úgy mi is bátran fordulhatunk hozzá, hogy számunkra is mindazt kieszközölje, amire éppen gyarlóságunk, gyengeségünk és hibáink miatt legjobban szükségünk van!

Íme, az anyai Szív!

Szűz Máriának tisztaságos Szíve, igazi anyai Szív! Szív, mely ott fenn az égben is érez és aggódik, értünk aggódik, velünk érez! Megérzi azt a nagy veszedelmet, amibe a mai kor embere sodródik, mikor elszakad Istentől. Anyai Szívének fáj a sok-sok lélek pusztulása, kárhozata és nem nézheti tétlenül, hogy annyi sok baj és nyomorúság szakad reánk! Közbeveti magát anyai Szívének minden gyengédségével és szeretetével, s eljön hozzánk, hogy segítsen, hogy figyelmeztessen! Ez az értelme a fatimai jelenéseknek! Az anyai Szív aggódása, szeretete és segíteni akarása sugárzik onnan felénk! Nem akar ő sem jövedőlni, sem megfélemlíteni, hanem segíteni, megmenteni. Anyai Szívének szeretete meg akarja süggni, hogy miként menekedhetünk meg a sok bajtól és csapástól, mely az isteni Igazságosság szigorú mértéke szerint sújt minket. Rá akar nevelni az engesztelésre és segíteni akar ebben, mert minden bűn az ő tisztaságos Szívének is fáj, akkora fájdalmat okoz neki, mint amilyen mérhetetlenül szereti magát Istent!

Utat mutat

A fatimai csodás jelenésekben a kis pástorgyermeknek is, nekünk is utat akar mutatni! Utat, melyen haladva elkerülhetjük a rettenetes csapásokat és kiengesztelhetjük az igazságos és megbántott isteni Felséget! Ő maga toboroz össze minden jó lelket, hogy értse meg: most itt az engesztelés ideje! Ha nem engesztelünk, akkor az isteni Igazságosság büntető keze fog mindenkit Isten előtt való hódolatra és engesztelésre kényszeríteni! Anyai szeretete bírta rá Máriát, hogy most ő is feltárja Szívét és megmutassa, mennyire aggódik gyermekeiért! Utat akar mutatni, hogy megtaláljuk Istenhez visszavezető életösvényünket! Utat mutat és hívogat!

Mária Szíve hív

Szűz Mária tisztaságos és szerető Szíve hívogat minden embert! Hív, hogy menjünk hozzá és hallgassuk meg azt, amit lelkünkre akar kötni! Magához hív, hogy vigyük oda

szívünket és ne féljünk tőle! Hívogat, hogy ne tartson vissza többé az Istenhez vezető keskeny ösvényen, az engesztelés hősi áldozatosságának útján saját gyarlóságunk és hibánk! S mikor megértem szavát, mikor követem hívó szózatát, akkor kézen fog és odavezet a kis Jézus jászolához, de el nem engedi kezemet, hogy átérezzem: most anyai szeretete vállal kezességet értem!

„Mit adjak Neked?”

Mikor odatérdelünk lélekben a kis Jézus jászolához, és ránézünk Mária Szívére, hogy mit adjunk ajándékba az Úrnak, akkor mi is úgy vagyunk, mint Szent Jeromos. Dunántúlnak ez a nagy szülőtte, már fiatalon a Szentföldre került, ahol évtizedeket töltött visszavonult remeteségben, mely idő alatt a Szentírás fordításával foglalkozott. Egyszer karácsony éjjelén elment a betlehemi barlangba, ahol a kis Jézus egykor Szűz Anyjának karjában fogadta a pásztorok és a napkeleti bölcsek ajándékait. Elmélkedése közben neki is megjelent a kis Jézus és azt kérdezte tőle, hogy mit hozott neki ajándékba. Jeromos szegény remete volt, mit adhat a kis Jézusnak? „Ó isteni Gyermeke, odaadom szívemet!” – felelte. De az Úr Jézus nem elégszik meg vele. Többet akar. „Neked adom szívem minden érzését!” Ez is kevés volt még a kis Jézusnak. Ekkor a szent elszomorodott, hiszen mindenét odaadta. De a kis Gyermeke nem nyugodott bele: „Akarom, hogy adjál még valamit!” Jeromos most siránkozva kérlete, hogy mit kíván még tőle. Erre a kis Jézus így felelt: „Azt akarom, hogy vétkeidet add nekem, azért, hogy megbocsáthassam azokat. Azt akarom, hogy bűneidet, gyarlóságaidat bánd meg irántam való szeretetből, hogy letörölhessem azokat lelkedről. Mert csak tisztán, bűn és hiba nélkül akarlak látni!” Szent Jeromos keservesen kezdte bánni nemcsak vétkeiket, hanem hibáit is, és attól kezdve nem követte el azokat többé!

Tőlem is kéri Jézus!

Most, mikor mi is ott térdelünk lélekben a kis Jézus jászolánál, a Szűzanya Szíve hozzánk is lehajol és azt súgja, add oda ajándékodat! Tőled is ajándékot vár az én kis Gyermeke!... Igen, de mit adjak Neki? Add oda te is vétkeidet, hibáidat, add oda bátran gyarlóságaidat, gyengeségeidet! Add oda tehetetlenségedet! Mert a kis Jézus meg akarja semmisíteni azokat! Add csak bátran oda, s ne félj elszakadni tőle! Igen, vigyük csak oda vétkeinket, hibáinkat, gyarlóságainkat! Vigyük oda és ne sajnáljunk elszakadni tőlük!

Vissza ne vegyük!

Úgy adjuk át az édes jó Jézusnak, hogy többé vissza ne vegyük azokat! Sokan odaadják ugyan, de aztán visszaveszik és újra maguknak tartják fenn, mikor újra vétkeznek, hibáznak! Mi úgy adjuk oda, mint Szent Jeromos, aki többé vissza nem vette, többé el nem követte azokat! S ha mégis félnénk attól, hogy valamiképpen visszavehetjük, akkor kérjük a Szűzanyát, hogy ő vegye át és ő adja azokat Jézusnak úgy, hogy ne lehessen többé visszavenni! Szűz Mária fog majd segíteni, hogy ne vegyük többé vissza, hogy ne essünk többé vissza semmiféle hibába, gyarlóságba!

Egy szív ... egy lélek!

Ha nem akarjuk soha visszavenni hibáinkat, gyarlóságainkat, akkor úgy kell egyesülni a Szűzanya tisztaságos Szívével, hogy ne két szív, két lélek legyünk ezentúl, hanem egy szív és egy lélek! Nem csupán abban áll Szűz Máriának tisztelete, amit ő Fatimában kifejezetten sürgetett, hogy engesztelő imákat és szavakban kifejezett engeszteléseket mondjunk el neki, hanem abban, hogy egyesüljünk Vele! Egyesülni tisztaságos Szívével annyit jelent, hogy érzésben, gondolatban és lélekben egybeforrjunk vele. Akkor ő minden erényével, jóságával mindig ihlet minket és bennünk él, mozgat és vezet!

Hogyan lehetséges ez?

Hogyan lehet így eggyé olvadni Mária Szívével? Hogyan lehet egy szívvé és egy lélekké válni Máriával? Csakis a kegyelem rendjében, csakis Mária Szívének jóságából. Ő, az isteni kegyelmek Anyja, tisztaságos Szívéből sugározza azt a vonzóerőt, mely a kegyelem erejéből magához vonz. Vannak vonzó egyéniségek a földön emberek között is, kikhez önként hozzásimul a lelkünk, anélkül, hogy tudnánk, miért! Sokkal inkább ilyen vonzó egyéniség Szűz Mária is, kinek tudjuk, hogy tisztaságos Szíve sugározza azt a jóságot, melynek nem lehet ellenállni! Nyissuk csak meg neki szívünket-lelkünket! Magunk is tapasztalni fogjuk, hogy milyen vonzó egyéniség az, aki a legjóságosabb, legszeretőbb Isten után.

Tegyük csak meg

Tegyük csak meg, hiszen ő kívánja, Mária! Az ő jóságos, édes Szíve vágyódik, hogy velünk egyesüljön! Így akarja odaláncolni az Úr Jézushoz lelkünket, szívünket. Azt akarja, hogy eggyé váljon gondolatunk az ő gondolatával. Úgy kell kialakítani egész gondolatvilágunkat, hogy egyezzék Mária gondolatvilágával és mindig annak körében, légkörében maradjunk. Egybe kell forrnunk szeplőtelen Szívének érzélemvilágával, úgy, hogy azt érezzük és úgy, amit és ahogyan ő érez. De akaratvilágunkat is egyesítsük Máriáéval, s akkor az ő akarata fog irányítani, vezetni minket. Így válunk majd egészen egy szívvé – egy lélekké Máriával!

Virágok Isten trónja körül

A fatimai jelenések alkalmával azt ígérte a Szűzanya, hogy mindazokat, akik az ő szeplőtelen Szívét így tisztelik, azokat mint virágokat fogja Isten trónja körül elhelyezni. Nemcsak az üdvösséget ígérte tehát, hanem különleges örömet és boldogságot, kiválasztott helyet Isten trónja körül. Akik e földön nagyon szerették és egészen egybeforrnak vele, azok odaát is egybeforva maradnak a Világ Királynőjével, kinek örömeiben és dicsőségében is részük lesz. Az engesztelő lelkek, akik a Szűzanya tisztaságos Szívének választottai, ha megvalósítják azt, amit a fatimai Szűz kíván tőlük, legközelebb állnak majd Isten trónjához, s mint a virágok, ékességei lesznek a mennyek országának.

Hála a fatimai Madonnának

Mérhetetlen hála és öröm fakad tehát lelkünkben, ha a fatimai jelenéseket átélve mindjobbán tudatára ébredünk annak, hogy az engesztelés művében milyen nagy kegyelem és áldás ért bennünket! Nem is lehet azt szóval kifejezni, amit a lélek érez, mikor átgondolja, hogy mit jelent a Szűzanya Szívével egyesülten engesztelni őt és szent Fiát, és ezzel az engeszteléssel megmenteni annyi ezer és ezer bűnös lelket a kárhozat örvényéből. Eszközei lettünk a Gondviselésnek azzal, hogy az Úr az engesztelés művébe belevonta a mi lelkünket is! Akármilyen, kicsiny lelkek, igénytelen kis emberek legyünk is, nagy hivatást kaptunk, mikor a Szűzanya Szívével együtt engesztelő áldozatok lettünk! Hirdessük a *Világ Királynőjének* jóságát és legyünk nagy szeretettel, bizalommal anyai Szívéhez, mert akármilyen nehéz idők köszöntenek is reánk, *e szeplőtelen, tisztaságos Szív végül is győzni fog!* De ehhez a győzelemhez a mi engesztelésünk és buzgóságunk is szükséges! Meg is hozzuk a Szűzanya szeplőtelen Szívének örömet!

Szűz Mária szeplőtelen Szívének tisztelete

Fohászok

Szűz Mária édességes Szíve, légy menedékem!

300 napi búcsú. Teljes búcsú a szokásos föltételek mellett, ha egy egész hónapon át naponta elimádkozzuk. (Búcsúk kongr. 1852 szept. 30.)

Szentséges Szűz Mária Szeplőtelen Szíve, eszközölj ki számomra Jézustól tiszta és alázatos szívet!

300 napi búcsú. Teljes búcsú a szokásos föltételek mellett, ha egy egész hónapon át naponta imádkozzuk áhítatos érzülettel. (Poenit. 1922. jan. 13.)

Áhítatgyakorlatok

Azok a hívek, akik az év bármely szakában néhány imát áhítatosan elimádkoznak Szűz Mária Szeplőtelen Szívének tiszteletére azzal az elhatározással, hogy azt kilenc egymásután következő napon megismétlik, naponta egyszer ötévi búcsút nyernek; teljes búcsút pedig a szokásos föltételek mellett a kilenced befejezésekor. (Poenit. 1933. ápr. 29.)

Augusztusban naponta ötévi búcsút nyerhetnek a hívek, ha néhány imát mondanak el áhítatosan, vagy az áhítat más műveit végzik Szűz Mária szeplőtelen Szívének tiszteletére. Teljes búcsút nyernek a szokásos föltételek mellett, ha ezt az egész hónapon át naponta végzik. (Poenit. 1935 jún. 2.)

Felajánlás Szűz Mária szeplőtelen Szívének

XII. Pius pápa Őszentsége imája

Ó szentolvasó Királynője! Keresztények Segítsége! Az emberiség Menedéke! Isten harcainak Győztese! Esedezve, könyörögve borulunk le trónod előtt. Biztosan tudjuk, hogy alkalmas időben megnyerjük irgalmadat. Kegyelmet, segítséget és védelmet kapunk Tőled jelen szorongatásunk idején. Nem vagyunk elbizakodottak, nem is érdemeink alapján reméljük ezt, hanem egyedül a Te anyai Szíved jóságától.

Mint a nagy keresztény család közös atyja, mint Annak helyettese, Akinek adatott minden hatalom égen és földön, Akitől nyertük a Vérével megváltott minden lélek gondozását az egész világon, Neked és Szeplőtelen Szívednek, ó Mária, átadjuk és szenteljük az emberi történelemnek ebben a megrendítő órájában nemcsak az Anyaszentegyházat, amely annyi tagjában szenved és vérzik, és sokféleképpen vergődik, hanem az egész világot is, amelyet végzetes egyenlenségek marcangolnak, a gyűlölet tüzei emésztenek s amely áldozata lett saját igazságtalanságának és gonoszságának.

Indulj meg az ideiglenes és lelki romok sokaságának láttán; az apák, anyák, jegyesek és testvérek, az ártatlan gyermekek annyi sok fájdalomán és aggodalmán! Indulj könyörületességre a virágjában letört, e rettentő vérfürdőben oly sok sebet kapott, a kínokat szenvedő és halálos félelmet kiálló lelkek és ama sokak iránt, akik az örök elkárkozás veszélyében forognak!

Ó irgalmasság Anyja, esedezd ki számunkra Istentől a békét! Esedezd ki kiváltképpen azt a kegyelmet, amely pillanat alatt megfordíthatja az emberi szíveket! Esedezd ki azokat a kegyelmeket, amelyek előkészítik, előmozdítják s megszilárdítják a békét! Könyörödj

érettünk, ó béke Királynője s add meg ennek a háborútól sújtott világnak azt a békét, amely után a népek epednek, az igazság és jog békéjét a Krisztus szeretetében! Add meg a világnak a fegyverek békéjét és a lelkek békéjét, hogy a rend nyugalmában terjedjen Isten országa!

Terítsd védőpalástodat a hitetlenek fölé és azokra is, akik még a halál árnyékában ülnek! Adj nekik is békét és tedd, hogy az ő számukra is fölkeljen az igazság Napja, s velünk együtt énekelhessék a világ egyedüli Üdvözítője előtt: „Dicsőség a magasságban Istennek s békekesség a földön a jóakarátú embereknek!”

Add meg a békét azoknak a népeknek, akiket tévelygés vagy egyenetlenkedés szakított el tőlünk és legfőként azoknak, akik különösképpen tisztelnek Téged, s a házukból nem hiányzik a Te szent képed, bár ma még titokban őrzik azt, várva az idők jobbrafordulását. Vezérelj vissza őket Krisztus egyetlen aklába az egyetlen és igazi pásztor őrizete alá!

Juttasd Isten szent Egyházát teljes szabadsághoz és békéhez! Állítsd meg az újpogányság egyre inkább terjedő áradatát!

Ápold a hívek tisztaságszeretetét, a keresztényi élet gyakorlását s az apostoli buzgóságot, hogy ily módon gyarapodjék az Istent szolgálók száma és érdeme!

Amint egykor Jézusod Szívének ajánlották föl az Egyházat és az egész emberi nemet, hogy beléje helyezve minden reményüket, legyen számukra a győzelem s üdvösség jele és záloga, úgy Szeplőtelen Szívednek is örökre felajánljuk magunkat, ó Anyánk s a Világ Királynője, hogy a Te pártfogó szereteted siettesse Isten országának a győzelmét és az összes nemzetek egymás között és Istennel megbékülten áldottnak hirdessenek Téged! Vele együtt énekeljék a föld egyik sarkától a másikig a dicsőítés, szeretet, hála örök Magnifikáját Jézus Szívének, melyben egyedül találhatják meg az igazságot, életet és békét!

Háromévi búcsú. Teljes búcsú a szokásos föltételek mellett, ha egy hónapon át naponta elimádkozzuk. (Poenit. 1942 nov. 17.)

Följánló imádság

Ó Mária, hatalmas Szűz, irgalmasság Anyja! Te vagy az ég Királynője, a bűnösök menedéke. Följánljuk magunkat Szeplőtelen Szívednek.

Teljesen Neked szenteljük egész valónkat és életünket, mindazt, amink csak van, amit csak szeretünk, amik csak vagyunk. Neked szenteljük létünket, szívünket és lelkünket, otthonunkat, családunkat és hazánkat. Legyen tied mindaz, ami bennünk és körülöttünk van, hogy így részesüljünk Anyai áldásodban. Hogy ez a megajánlásunk hathatós és tartós legyen, megújítjuk színed előtt keresztségi és elsőszentáldozási fogadalmainkat. Mindenkor bátran síkra szállunk szent hitünk igazságai mellett. Mint igazi katolikusok akarunk élni, s mindenben alávetjük magunkat a pápa rendeleteinek s a vele összeköttetésben álló püspökök utasításainak. Hűségesen megtartjuk Isten és az Egyház parancsait, különösképpen a vasárnap megszentelésének parancsát. Keresztény vallásunk vigasztaló gyakorlatait tehetségünk szerint megvalósítjuk életünkben. Végül: szívünket teljesen és tökéletesen a te szent Szíved szolgálatára szenteljük, ó dicsőséges Istenanya, az emberek szeretetére legméltóbb Anya, hogy ilyen módon a te imálandó Szent Fiad Szívének országa gyorsan és biztosan megalapozódjék a szívünkben, minden ember szívében, szeretett hazánkban s az egész világon, a földön s az égben. Amen.

Háromévi búcsú. Teljes búcsú a szokásos föltételek mellett, ha ezt a följánló imát egy egész hónapon át naponta elimádkozzuk. (Poenit. 1933. ápr. 29.)

Imádság

Isten figyelmezz megsegítségemre!
Uram, siess segítségemre!

Dicsőség az Atyának, Fiúnak és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és mindörökké. Ámen.

I. Szeplőtelen Szűzanya Mária! Te bűn nélkül fogantattál. Szeplőtelen Szíved minden érzése Istenre irányult. Teljesen alávetted magad isteni akaratának. Eszközöld ki számomra azt a kegyelmet, hogy teljes szívemből utáljam a bűnöket s megtanuljam példádól, Isten akaratának hogyan kell magamat állandóan alávetni.

1 Miatyánk, 7 Üdvözlégy.

II. Ó Szentséges Szűzanya Mária, álmétkodva csodálom mélységes alázatosságodat, amely megzavarta áldott Szívedet, amikor Gábor főangyal megvitte Neked a hírt, hogy Isten Téged választott ki Szent Fia anyjául. Te azt felelted, hogy csupán az Úr alázatos szolgálóleánya vagy. Mély szégyenkezés fog el, amikor a magam gögjét szemlélem s megtört, alázatos szívet kérek Tőled magamnak, hogy belássam nyomorúságomat, s ily módon elérjem azt a boldogságot, amelyet Isten az igazán alázatos szívűeknek ígért.

1 Miatyánk, 7 Üdvözlégy.

III. Ó áldott Szűzanya! Drága kövekként őrizted Te szeretettel csordultig telt Szívedben Szent Fiadnak, Jézusnak szavait, s fontolgattad a bennük rejlő mélységes titkokat. Te mindenkor csak Istennek éltél. Mennyire röstellem szívem hidegségét! Ó jó Anyám, segíts, hogy én is mindig szívemben hordozzam az Úr törvényeit, s a keresztény erények buzgó gyakorlása által hűségesen követhesselek.

1 Miatyánk, 7 Üdvözlégy.

IV. Ó vértanúk dicsőséges Királynője! Szent Szívedet iszonyatosan átjárta a fájdalom töre Fiad szenvedéseinek láttán, amint Neked azt az agg Simeon megjövendölte. Eszközölj ki számomra erőt és szent türelmet, hogy e földi élet szomorúságait és viszontagságait bátran elhordozzam, testem szenvedéyleit előlsem, megfeszített Üdvözítőmet kövessék, s ily módon igaz gyermekednek bizonyuljak.

1 Miatyánk, 7 Üdvözlégy.

V. Ó Mária, titkosértelmű Rózsa! A te szeretetreméltó Szívedben bensőséges szeretet izzott. A kereszt alatt gyermekeiddé fogadtál minket. Ott lettél a mi hűséges gondviselő Édesanyánk. Engedd éreznem anyai Szíved szeretetét és Jézusnál közvetítő hatalmat életem minden veszedelmében, de különösen halálom borzalmas pillanatában. Add, hogy szívem a tiédde állandóan egyesülve dobogjon, és szeresse Jézust most és mindörökké. Ámen.

1 Miatyánk, 7 Üdvözlégy.

Háromévi búcsú. Teljes búcsú a szokásos föltételek mellett, ha ezeket az imákat egy egész hónapon át naponta elimádkozzuk. (Poénit. 1931. júl. 2.)

Könyörgés

Ó Isten Anyjának és a mi Anyánknak édes Szíve! Te végtelenül szeretetreméltó vagy, az imádandó Szentháromság tetszésének tárgya, az angyalok és emberek teljes tiszteletére és szeretetére legméltóbb Szív! Te hasonlítottál legjobban Jézus szentséges Szívéhez. Te vagy az ő legtökéletesebb képmása. Teljes vagy szeretettel s részvétellel bajaink és szükségünk iránt. Olvaszd le szívünk jegét és add, hogy szívünk tökéletes mása legyen Megváltónk Szívének. Töltsd el szívünket az erényeid iránt való szeretettel. Gyullaszd föl benne a te Szívedben folyton lángoló szent tüzet. Rejtsd Szívedbe az Anyaszentegyházat! Óvd s légy

menedéke, legyőzhetetlen, védőfegyvere ellenségeinek minden támadásával szemben! Légy a mi utunk, amelyen Jézushoz elérünk! Légy a csatorna, amelyen az üdvösségünkhöz szükséges minden kegyelem hozzánk ömlik! Légy segedelmünk szükségünkben, vigaszunk a szomorúságban, erősségünk a kísértésben, menedékünk az üldözések idején, védelmünk minden veszélyben, kivált utolsó harcunkban, halálunk óráján, amikor az egész pokol ellenünk támad, hogy lelkünket elnyelje! Légy velünk ebben a válságos pillanatban, amelytől egész örökkévalóságunk függ! Engedd akkor éreznünk, ó jóságos Szűzanyánk, anyai Szíved szeretetét s Jézusnál érvényesülő teljes hatalmadat! Nyiss nekünk akkor az irgalmasság forrásában menedékhelyet, hogy így a mennybe jussunk és ott Veled együtt dicsérjük és dicsőítsük Jézust mindörökké. Amen.

500 napi búcsú. Teljes búcsú a szokásos föltételek mellett, ha egy egész hónapon át naponta áhítatosan elimádkozzuk. (Poenit. 1934. szept. 15.)

Imádságok a Szűzanya engesztelésére

Ez a jámbor gyakorlat a káromkodás és a fajtalan beszéd ellen veszi föl a küzdelmet. Ájtatos cselekedetekkel, elsősorban buzgó imádsággal kell, különösen a májusi hónap minden napján, azokat a káromlásokat jóvátennünk, amelyek a Szűzanya ellen irányulnak. A virágok hónapjának egyik napját különösképpen erre kell szentelnünk.

Ezzel az ájtatossággal elsősorban följánljuk a Szentséges Szűznek fájó szívünk alázatos együttérzését az ellene irányuló oly sok bántalomért; másodsor: jómagunk is részesévé leszünk az ő édesanyai szíve minden fájalmának az isteni Fiára, Megváltónkra szórt gyalázkodások fölött; harmadsor: szeretetünket kiárasztjuk a káromkodókra, midőn megtérésükért az irgalom Anyjának közbenjárását kérjük; végül: a keresztény felebaráti szeretetet gyakoroljuk, hisz a káromlások az igazságos Isten büntetését vonják le a népekre és nemzetekre.

Ez az ájtatosság egyszerű, de szép. XI. Pius pápa rendkívül kedvelte. Nagy áldását adta rá s mindazokra, akik gyakorolják és terjesztik.

Május hónapban tehát, melyet az ájtatos keresztények egyébként is mint égi illatú és szépségű virágot Szűz Máriának szentelnek, ne maradjanak el az Isten és a Szűzanya engesztelésére, vigasztalására irányuló buzgó imádságok! Válgék ez az ájtatosság minden plébániában, templomban és kápolnában az egyik legkedvesebb áhítatgyakorlattá!

*

Szentséges Szűzanya, mennynek és földnek Királynője! Jézus neve után mely név édesebb s tekintélyesebb a tiednél? A te neved öröme a Szentháromságnak, vígassága az égnek, mosolya a földnek, borzalma a pokolnak. Az evangéliumnak ez kölcsönöz szépséget, az Egyháznak ékességet, a művészetnek ihletet.

Es mégis! Míg az egek a te neved dicsőségétől visszhangoznak, addig itt a földön szentségtörő ajkak gyalázkodva ejtik azt ki, sőt mit sem törődve egyedülálló érdemeiddel, sem anyai érzelmeiddel az emberek iránt, akiknek üdvösségéért pedig szívedet a fájdalom töre döfte át, gonosz káromló szavakat merészelnek ellened kimondani. Ó mennyire fáj nekünk ez a méltatlanság! Szeretnők ezt valamiképpen jóvátenni. Azért nagy alázatosan Neked szenteljük ezt a virágos májust. Mindennap Neked ajánljuk föl imáinknak és jámbor önmehtagadásainknak szerény virágait az ellened elhangzott káromlások engesztelésére.

Mivel pedig e szép májusnak egyik napját úgyis a gyermeki engesztelés különös gyakorlatai töltik ki, mi is teljes szívvel boldogan csatlakozunk, mint a kisdedek, midőn kedveskedéseikkel édesanyjukat vigasztalják s egynémely rossz testvér tiszteletlenségéért kárpótolják.

Szerencsétlen testvérek a káromkodók! Mindazonáltal anyai szívednek szeretetébe ajánljuk őket. Nyerj számukra kegyelmet, hogy szívüket s nyelvüket megtisztítva s velünk az engesztelésben egyesülve maguk is hangoztassák a főangyal hódolatát: „*Üdvözlégy, malasztal teljes!*” Úgy legyen!

Szeplőtelen Szűzanyánk Mária, mi a Bizalom Anyjának szép neve alatt tisztelünk Téged. Nagy öröme és vigasza ez a Név szívünknek, mert azt bizonyítja, hogy minden jót remélhetünk Tőled. Ez a név jele annak, hogy Hozzád sohasem fordulunk hiába. Fogadd tehát hódolatunkat anyai szeretettel! Esedezve kérünk, légy velünk minden bajunkban. Főként arra segíts minket, hogy mindenkor egyek legyünk Veled és szent Fiaddal. A Te vezetéseddel biztosan a jó úton járunk s életünk végén meghalljuk vigasztaló szavaidat: „Jöjj, hűségem szolgálom, menj be a te Urad örömébe! Ámen.”

500 napi búcsú. (Poenitentiaria 1936. aug. 8.)

*

Dicsőséges Szűz Mária, Isten szent Anyja, Édesanyánk, tekints kegyesen reánk, szegény bűnösökre! Tömérek gonoszság vesz körül és szorongat minket. Majd meghasad a szívünk, amikor halljuk, hogyan bántalmaznak Téged, ó Szeplőtelen Szűzanya! Mily nagyon sértheti ez a gonoszság az Isten és Egyszülött Fia Jézus Krisztus végtelen fölségét! Mekkora haragot gerjeszthet Benne! Milyen szörnyű és félelmetes lesz neheztelésének megnyilvánulása!

Életünk fölláldozásával is szívesen meggátolnánk a bántásokat, gyalázkodásokat, sértéseket, mert teljes szívünkkel szeretni, tisztelni akarunk Téged, ó Szűzanyánk! Ez Isten akarata is. És mert mi szeretünk, minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy az egész világ tiszteljen és szeressen Téged.

Addig is jóságos Édesanyánk, Nagyasszonyunk, szomorúak Vigasztalója, följajánljuk Neked mindezt magunkért, családunkéit s mindazokért, akik szívtelenül vétkeznek Ellened anélkül, hogy tudnák, mit cselekszenek. Esdekeld ki számunkra Istentől a megtérés kegyelmét! Mutasd meg még egyszer nyilván és dicsőségesen a jóságodat, hatalmadat és nagy irgalmasságodat és akkor ők is velünk dicsérnek majd Téged, aki áldott vagy az asszonyok között, Szeplőtelen Szűz, szerető Istenanya.

Három Üdvözlégy.

3 évi búcsú. (Poenitentiaria 1935. ápr. 6.)